

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 92/2002 af 17. januar 2002 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af urinstof med oprindelse i Belarus, Bulgarien, Kroatien, Estland, Libyen, Litauen, Rumænien og Ukraine** 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 93/2002 af 18. januar 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 18
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 94/2002 af 18. januar 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2826/2000 om oplysningskampaner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked** 20
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 95/2002 af 18. januar 2002 om ændring af forordning (EØF) nr. 2670/81 om gennemførelsesbestemmelser for produktion udover kvoterne inden for sukkersektoren** 37
- Kommissionens forordning (EF) nr. 96/2002 af 18. januar 2002 om ændring af forordning (EØF) nr. 1627/89 om opkøb af oksekød ved licitation 39
- Kommissionens forordning (EF) nr. 97/2002 af 18. januar 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 713/2001 om opkøb af oksekød i henhold til forordning (EF) nr. 690/2001 41
- Kommissionens forordning (EF) nr. 98/2002 af 18. januar 2002 om udstedelse af importlicenser for ris med oprindelse i AVS-staterne og de oversøiske lande og territorier, der er indgivet ansøgninger om i løbet af de fem første arbejdsdage af januar 2002 i henhold til forordning (EF) nr. 2603/97 43
- Kommissionens forordning (EF) nr. 99/2002 af 18. januar 2002 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2007/2001 omhandlede licitation 45
- Kommissionens forordning (EF) nr. 100/2002 af 18. januar 2002 om bud for udførsel af sleben middelskornet og langskornet ris A til visse tredjelande i Europa, indgivet inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2008/2001 omhandlede licitation 46

Kommissionens forordning (EF) nr. 101/2002 af 18. januar 2002 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2009/2001 omhandlede licitation	47
Kommissionens forordning (EF) nr. 102/2002 af 18. januar 2002 om bud for udførsel af sleben langskornet ris til visse tredjelande, indgivet inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2010/2001 omhandlede licitation	48
Kommissionens forordning (EF) nr. 103/2002 af 18. januar 2002 om bud, der er indgivet inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2011/2001 omhandlede licitation over forsendelse af afskallet, langskornet ris til Réunion	49
Kommissionens forordning (EF) nr. 104/2002 af 18. januar 2002 om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførsel af visse sukkerprodukter	50
* Kommissionens forordning (EF) nr. 105/2002 af 18. januar 2002 om ottende ændring af Rådets forordning (EF) nr. 467/2001 om forbud mod udførsel af visse varer og tjenesteydelser til Afghanistan, om styrkelse af flyveforbuddet og om udvidelse af indefrysningen af midler og andre økonomiske ressourcer over for Taliban i Afghanistan og om ophævelse af forordning (EF) nr. 337/2000	52
Kommissionens forordning (EF) nr. 106/2002 af 18. januar 2002 om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld	53

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

2002/39/EF:

* Rådets afgørelse af 17. december 2001 om indgåelse af en rammeaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Malta om de almindelige betingelser for Republikken Maltas deltagelse i Fællesskabets programmer	54
Rammeaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Malta om de generelle principper for Republikken Maltas deltagelse i Fællesskabets programmer	56

Berigtigelser

* Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 2535/2001 af 14. december 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår importordningen for mælk og mejeriprodukter og åbning af toldkontingenter (EFT L 341 af 22.12.2001)	58
* Berigtigelse til Kommissionens beslutning 97/447/EF af 16. juli 1997 om fritagelse af importen af visse dele til cykler med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik fra den ved Rådets forordning (EF) nr. 71/97 fastsatte udvidelse af den antidumpingtold, der indførtes ved forordning (EØF) nr. 2474/93, som opretholdt ved forordning (EF) nr. 1524/2000 (EFT L 193 af 22.7.1997)	60

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 92/2002

af 17. januar 2002

om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af urinstof med oprindelse i Belarus, Bulgarien, Kroatien, Estland, Libyen, Litauen, Rumænien og Ukraine

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, særlig artikel 9,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

- (1) Ved forordning (EF) nr. 1497/2001 ⁽²⁾ («forordningen om midlertidig told») indførte Kommissionen en midlertidig antidumpingtold på importen af urinstof, der henhører under KN-kode 3102 10 10 og 3102 10 90 og har oprindelse i Belarus, Bulgarien, Kroatien, Estland, Libyen, Litauen, Rumænien og Ukraine.
- (2) I den samme forordning blev det besluttet at afslutte proceduren vedrørende importen af urinstof med oprindelse i Egypten og Polen.

B. EFTERFØLGENDE PROCEDURE

- (3) Efter meddelelsen om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for beslutningen om at indføre midlertidige foranstaltninger over for importen af urinstof fra Belarus, Bulgarien, Kroatien, Estland, Libyen, Litauen, Rumænien og Ukraine, fremsatte en række interesserede parter skriftlige bemærkninger. De parter, der anmodede herom, fik også mulighed for at blive hørt mundtligt.
- (4) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe en endelig afgørelse.
- (5) Der blev aflagt yderligere kontrolbesøg hos følgende selskaber:

EF-producenter

— Fertiberia, Madrid

— Hydro Agri France, Paris

Brugere i Fællesskabet

— Libera Associazione Agricoltori Cremonesi, Cremona.

- (6) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkte at anbefale indførelse af endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der var stillet sikkerhed i form af midlertidig told. De fik også en frist til at gøre indsigelse efter denne meddelelse.
- (7) Der blev taget hensyn til de mundtlige og skriftlige bemærkninger fra parterne, og de foreløbige afgørelser er i påkommende tilfælde blevet ændret i overensstemmelse hermed.

C. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

- (8) Eftersom der ikke er fremsat bemærkninger hertil, bekræftes definitionen af den pågældende vare og samme vare i betragtning 9 til 12 i forordningen om midlertidig told.

D. DUMPING

1. Lande med markedsøkonomi

Normal værdi

Anvendelse af artikel 18 i grundforordningen

- (9) Den eksporterende producent i Libyen påstod, at betragtning 63 i forordningen om midlertidig told ikke giver en korrekt beskrivelse af selskabets samarbejdsvilje. Det hævdedes, at Kommissionen vidste og stiltiende accepterede, at selskabet af fortrolighedshensyn ikke kunne indgive samlede regnskaber for hele koncernen. Desuden hævdede selskabet, at det ifølge libyske bogføringsregler ikke er nødvendigt at føre offentlige reviderede regnskaber, og at Kommissionen derfor ifølge artikel 2, stk. 5, i grundforordningen ikke skulle have afvist selskabets regnskaber med denne begrundelse.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2238/2000 (EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EFT L 197 af 21.7.2001, s. 4.

- (10) Med hensyn til graden af samarbejdsvilje har Kommissionen aldrig givet udtryk for, at den accepterede, at selskabet ikke indgav væsentlige regnskabsbilag. Tværtimod har Kommissionen gentagne gange underrettet den eksporterende producent om, at den på grund af den utilstrækkelige samarbejdsvilje eventuelt ville gøre brug af artikel 18 i grundforordningen, herunder anvende de foreliggende faktiske oplysninger. Selskabet holdt imidlertid fast ved sit standpunkt og indgav ikke de væsentlige oplysninger, der var nødvendige for afstemningen af bl.a. hjemmemarkedssalget og produktionsomkostningerne for den pågældende vare. Under disse omstændigheder havde Kommissionen ikke andet valg end at gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger, dvs. oplysningerne i klagen, til at fastsætte den normale værdi for det pågældende selskab, jf. artikel 18 i grundforordningen. På denne baggrund var det ikke korrekt af selskabet at antage, at den normale værdi blev fastsat på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, fordi der ikke fandtes nogen offentlige reviderede regnskaber.
- (11) Dette bekræftes også af, at de indberettede oplysninger blev benyttet, når de kunne efterprøves og afstemmes med selskabets interne regnskaber, navnlig i forbindelse med fastsættelsen af eksportprisen for den libyske eksporterende producent (se betragtning 67 til 72 i forordningen om midlertidig told).
- (12) Den samme eksporterende producent hævdede, at selskabets normale værdi burde være blevet fastsat på grundlag af de faktiske salgspriser på hjemmemarkedet eller være blevet beregnet ud fra selskabets egne regnskabsoplysninger i stedet for på grundlag af de oplysninger, som EF-erhvervsgrenen anførte i klagen. Selskabet fremførte, at det i den forbindelse havde indgivet alle de nødvendige beviser og oplysninger vedrørende produktion og salg af urinstof på hjemmemarkedet i Libyen.
- (13) Selskabet undlod konsekvent at anføre væsentlige oplysninger i besvarelsen af spørgeskemaet og kunne ikke forklare uoverensstemmelser og modsigelser, der konstateredes ved kontrolbesøget, på trods af, at Kommissionen udtrykkeligt havde påpeget dem i mangelskrivelser og på stedet. Det var derfor ikke muligt at konstatere, om de indberettede tal vedrørende hjemmemarkedssalg og produktionsomkostninger var korrekte og fuldstændige. Derfor bekræftes undersøgelsesresultaterne i betragtning 64 og 65 i forordningen om midlertidig told med hensyn til indgivelse af beviser og oplysninger vedrørende produktion og salg af urinstof på hjemmemarkedet i Libyen.
- (14) Som nævnt i betragtning 66 i forordningen om midlertidig told måtte den normale værdi for den eksporterende producent i Libyen fastsættes på grundlag af oplysningerne i klagen i overensstemmelse med artikel 18 i grundforordningen, da der ikke forelå andre pålidelige oplysninger.
- (15) Den samme eksporterende producent hævdede, at den fortjenstmargen, der var anvendt i klagen til at beregne den normale værdi, under alle omstændigheder var for høj. Til støtte herfor fremførte selskabet, at fortjenstmargenerne traditionelt set er lave i urinstofbranchen.
- (16) På grundlag af undersøgelsesresultaterne vedrørende andre samarbejdsvillige eksporterende producenter i denne procedure, anså Kommissionen det for hensigtsmæssigt at tage den fortjenstmargen, der var anvendt til at beregne den normale værdi for den eksporterende producent i Libyen, op til fornyet overvejelse.
- (17) Som nævnt i betragtning 22 i forordningen om midlertidig told blev den normale værdi for de eksporterende producenter, hvis fortjenstmargen ikke kunne fastsættes i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6, første afsnit eller litra a) og b), beregnet på grundlag af den gennemsnitlige fortjenstmargen, der konstateredes for de samarbejdsvillige eksporterende producenter i denne undersøgelse ved salg af den pågældende vare på hjemmemarkedet, jf. artikel 2, stk. 6, litra c), i grundforordningen. Da der ikke var nogen gyldig grund til at anvende en anden fortjenstmargen for den libyske eksporterende producent, blev det i mangel af mere relevante oplysninger besluttet at anvende den samme fortjenstmargen for den libyske producent med henblik på at fastsætte den normale værdi i den endelige fase.
- Normal værdi baseret på hjemmemarkedssalget**
- (18) To eksporterende producenter i Rumænien hævdede, at den normale værdi burde fastsættes på månedsbasis på grund af inflationen i Rumænien i undersøgelsesperioden. Denne metode blev anvendt i den foreløbige fase for alle eksporterende producenter i Rumænien.
- (19) Efter indførelsen af den midlertidige antidumpingtold blev denne fremgangsmåde imidlertid taget op til fornyet overvejelse. Det fremgik af undersøgelsen, at inflationens følgevirkninger ikke var tilstrækkelige til at berettige, at der beregnedes månedlige normale værdier. Det er Kommissionens faste praksis at fastsætte gennemsnitlige normale værdier for undersøgelsesperioden, undtagen når der f.eks. er tale om hyperinflation. Dette var imidlertid ikke tilfældet for Rumænien.
- (20) Det ansås derfor for passende i den endelige fase at fastsætte den normale værdi for hver eksporterende producent i Rumænien på grundlag af den gennemsnitspris, der var betalt på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden.

Beregnet normal værdi

- (21) EF-erhvervsgrenen hævdede, at det minimumsafkast af investeret kapital, der normalt ville være nødvendigt for at opretholde en levedygtig urinstofbranche på mellem-lang og lang sigt, burde have været benyttet til at fastlægge den fortjenstmargen, der anvendtes til at beregne den normale værdi for de eksporterende producenter i Bulgarien, Estland og Litauen. Den fremførte, at fortjenstmargenerne i de ovennævnte lande i almindelighed ikke ville være pålidelige, da de pågældende selskabers regnskabspolitik stadig var under indflydelse fra det tidligere ikke-markedsøkonomiske system.
- (22) Ifølge de beviser og oplysninger, der kom frem i løbet af undersøgelsen, var der ikke noget, der tydede på, at de pågældende selskabers regnskaber ikke var pålidelige og derfor ikke kunne anvendes til at fastlægge fortjenstmargenen. Derfor havde Kommissionen intet andet valg end at fastsætte den normale værdi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3 og 6, i grundforordningen. Fortjenstmargenerne blev således fastlagt i overensstemmelse med artikel 2, stk. 6, litra b) og c), i grundforordningen, dvs. for Litauens vedkommende på grundlag af den fortjeneste, som den pågældende eksporterende producent opnåede ved produktion og salg af varer inden for samme generelle kategori på hjemmemarkedet, og for Bulgariens og Estlands vedkommende på ethvert andet rimeligt grundlag, dvs. på grundlag af den vejede gennemsnitlige fortjenstmargen, der konstateredes for de andre samarbejdsvillige eksporterende producenter i denne procedure.
- (23) Kommissionen foretog imidlertid en fornyet undersøgelse af den fortjenstmargen, der fastsattes i overensstemmelse med artikel 2, stk. 6, litra c), i grundforordningen, dvs. på grundlag af den vejede gennemsnitlige fortjenstmargen for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der havde rentabelt hjemmemarkedssalg. Efter afslutningen af proceduren vedrørende importen af urinstof med oprindelse i Egypten blev de eksporterende producenter fra Egypten udelukket fra beregningen af den gennemsnitlige fortjenstmargen.
- (24) På baggrund af den estiske eksporterende producents bemærkninger blev den fortjenstmargen, der anvendtes til at beregne selskabets normale værdi, taget op til fornyet vurdering. En gennemgang af de foreløbige undersøgelsesresultater viste, at den anvendte fortjenstmargen, der var baseret på selskabets salg af andre varer, måtte revideres, da disse varer ikke kunne anses for at tilhøre den samme generelle kategori som den pågældende vare (dvs. gødningsstoffer). Da ingen andre estiske eksportører/producenter af den pågældende vare og/eller af andre varer i den samme generelle kategori, der solgtes af det pågældende estiske selskab, havde tilstrækkeligt salg i normal handel, måtte Kommissionen gøre brug af enhver anden rimelig metode i den endelige fase, jf. artikel 2, stk. 6, litra c), i grundforordningen.

Fortjenstmargenen blev således baseret på den vejede gennemsnitlige fortjenstmargen for de andre samarbejdsvillige eksporterende producenter (som det bl.a. var tilfældet for den bulgarske eksporterende producent, jf. betragtning 22).

- (25) Den litauiske eksporterende producent hævdede, at SA & G-omkostninger og fortjeneste for ammoniumnitrat ikke burde have været anvendt til at beregne den normale værdi. Selskabet påstod, at urinstof og ammoniumnitrat er forskellige gødningsstoffer, der sælges på forskellige markeder og under forskellige konkurrenceforhold, samt at der er forskelle med hensyn til fremstillingsteknologi, markedsefterspørgsel, salgspriser og omkostninger.
- (26) Da der kun er en enkelt urinstofproducent i Litauen, og salget på hjemmemarkedet ikke er repræsentativt, kan der gøres brug af artikel 2, stk. 6, litra b), i grundforordningen til at fastlægge SA & G-omkostninger og fortjeneste. Desuden er både urinstof og ammoniumnitrat nitrogenholdige gødningsstoffer, og selv om der er visse forskelle i fremstillingsteknologien, tilhører de samme generelle varekategori som krævet i grundforordningen. Endvidere bør det nævnes, at markeds- og konkurrenceforholdene ikke er forskellige (en enkelt producent og importkonkurrence). I lyset af ovenstående blev det besluttet at holde fast ved den foreløbige afgørelse.

Eksportpris

- (27) Da ingen af de interesserede parter fremsatte nogen bemærkninger, og der ikke fremkom andre oplysninger, som var i strid med de foreløbige undersøgelsesresultater, bekræftes de eksportpriser, der fastsattes foreløbigt for de pågældende eksporterende producenter.

Sammenligning*Håndterings- og lasteomkostninger*

- (28) Som følge af den libyske eksporterende producents bemærkninger til beregningen af håndterings- og lasteomkostninger ved eksport af den pågældende vare til Fællesskabet gennemgik Kommissionen sine beregninger og fandt en regnefejl, som derefter blev rettet.

2. Lande uden markedsøkonomi

- (29) Den eksporterende producent fra Belarus gjorde indsigelse mod, at Kommissionen angiveligt har behandlet selskabet som en ikke-samarbejdsvillig part i proceduren. Selskabet hævdede at have indgivet alle de anmodede oplysninger til Kommissionen og mente, at Kommissionen havde behandlet det som ikke-samarbejdsvilligt for at berøve selskabet dets rettigheder som en samarbejdsvillig part og navnlig muligheden for at afgive tilsagn.

- (30) I denne undersøgelse anvendtes bestemmelsen i grundforordningens artikel 18 vedrørende ikke-samarbejdsvillige parter og dermed til dels de »foreliggende faktiske oplysninger«, dvs. eksporttal fra Eurostat, fordi selskabet ikke indgav de oplysninger, der var nødvendige for at fastsætte en verificerbar eksportpris.
- (31) Det skal imidlertid bemærkes, at i modsætning til, hvad selskabet hævdede, betød den delvise anvendelse af artikel 18 ikke, at det mistede sine rettigheder som interesseret part, navnlig retten til at modtage oplysninger, blive hørt, indgive skriftlige bemærkninger, få adgang til fortrolige optegnelser samt afgive tilsagn.

Markedsøkonomisk status

- (32) Som nævnt i betragtning 118 til 130 i forordningen om midlertidig told påstod tre selskaber i Ukraine, at de markedsøkonomiske principper var fremherskende med hensyn til fremstilling og salg af den pågældende samme vare (»markedsøkonomisk status«), jf. artikel 2, stk. 7, litra b), i grundforordningen. Det skal erindres, at to af de ukrainske selskaber blev indrømmet markedsøkonomisk status. En ukrainsk eksporterende producent, der blev nægtet markedsøkonomisk status, gjorde indsigelse mod Kommissionens konklusion om den mulige statslige indgriben.
- (33) EF-erhvervsgrenen gentog sin påstand om, at der er en betydelig statslig indgriben i de ukrainske selskaber, der fremstiller og sælger nitrogenholdige gødningsstoffer, herunder urinstof, og at der derfor generelt set ikke burde være blevet indrømmet nogen markedsøkonomisk status. Den hævdede, at det ukrainske marked for gødningsstoffer var præget af forarbejdningsaftaler, byttehandelsaftaler og statslig indgriben i energi-, elektricitets- og transportomkostninger, samt at alle disse faktorer var uforenelige med markedsøkonomiske forhold.
- (34) Disse argumenter fra de eksporterende producenter og EF-erhvervsgrenen er allerede gennemgået i betragtning 118 til 130 i forordningen om midlertidig told. Det skal imidlertid tilføjes, at forarbejdningsaftaler ikke i sig selv anses for at være en hindring for markedsøkonomisk status, da de ikke nødvendigvis kan betragtes som et typisk kendetegn på statslig indgriben. Der blev taget højde for den statslige indgriben i transportomkostningerne ved at anvende de gældende transportpriser i referencelandet. Der blev ikke fundet beviser for, at energi- og elektricitetsomkostninger blev væsentligt fordrejet af statslig indgriben og ikke i tilstrækkelig grad afspejlede markedsværdien. I forhold til naturgas er energi- og elektricitetsomkostninger desuden ikke en væsentlig produktionsfaktor for urinstof.

Individuel behandling

- (35) EF-erhvervsgrenen gjorde indsigelse mod beslutningen om at indrømme individuel behandling for en af de ukrainske eksporterende producenter, da statens aktiepost i selskabet gav mulighed for betydelig statslig indgriben.
- (36) Den klagende EF-erhvervsgren fremlagde imidlertid ingen nye oplysninger eller beviser til støtte for påstanden om, at den statslige indgriben ville gøre det muligt at omgå de indførte foranstaltninger, og påstanden måtte således afvises. Derfor bekræftes undersøgelsesresultaterne fra forordningen om midlertidig told (betragtning 132).

Salg under forarbejdningsaftaler

- (37) Som beskrevet i betragtning 133 til 135 i forordningen om midlertidig told havde tre ukrainske selskaber indgået forarbejdningsaftaler. I henhold til ukrainsk lovgivning forbliver leverandøren af råmaterialerne ejer af den færdige vare, og ejendomsretten overgår ikke til det selskab, der forarbejder råmaterialerne.
- (38) Det fremgik af undersøgelsen, at et af de selskaber, der blev indrømmet markedsøkonomisk status, ikke i egen ret kunne anses for en eksporterende producent af den pågældende vare. Dette selskab havde i lang tid været forretningsmæssigt forbundet med et andet selskab i et tredjeland. Denne forbindelse betød, at det sidstnævnte selskab stort set var den eneste leverandør (og ejer gennem hele produktionsprocessen) af det vigtigste råmateriale, som var omfattet af en forarbejdningsaftale. Dette selskab deltog også aktivt i eksportsalget af den pågældende vare. Der var således tydelige tegn på, at forholdet mellem disse to selskaber var mere end et sædvanligt forhold mellem køber og sælger.
- (39) Da den forretningsmæssigt forbundne gasleverandør ikke udviste samarbejdsvilje, var det ikke muligt at fastlægge, og slet ikke at efterprøve, de fulde fremstillingsomkostninger og den pris, der var betalt eller skulle betales ved eksportsalg. Det bør også bemærkes, at selv om der forelå visse oplysninger om eksportpriserne ved salg til den første uafhængige køber, kunne de ikke efterprøves og dermed ikke anvendes til at fastlægge dumpingmargenen. Uden samarbejde fra den forretningsmæssigt forbundne leverandør (og retmæssige ejer af både det vigtigste råmateriale og den færdige vare) kunne hverken den normale værdi eller eksportprisen for det pågældende ukrainske selskab fastslås med sikkerhed. Derfor kunne der ikke fastsættes en individuel dumpingmargen for dette selskab.
- (40) Hele eksportsalget for et andet ukrainsk selskab, der hverken blev indrømmet markedsøkonomisk eller individuel behandling, fandt sted under forarbejdningsaftaler. Da dets gasleverandør ikke udviste samarbejdsvilje, og

eksportpriserne ved salg til den første uafhængige køber ikke kunne efterprøves, blev priserne på disse transaktioner fastsat som beskrevet i betragtning 66 med henblik på at vurdere den landsdækkende dumpingmargin.

- (41) Endelig havde et tredje selskab foretaget en del af sit hjemmemarkeds- og eksportsalg på grundlag af forarbejdningssaftaler. Heller ikke i dette tilfælde havde Kommissionen andet valg end at se bort fra det salg, der fandt sted under sådanne forarbejdningssaftaler, da selskabets leverandører ikke udviste samarbejdsvilje, og priserne ved salg til den første uafhængige køber ikke kunne efterprøves. Alt andet salg på hjemmemarkedet var stadig repræsentativt, som fastlagt i betragtning 138 i forordningen om midlertidig told.
- (42) To andre ukrainske selskaber, hvis salg også fandt sted på grundlag af forarbejdningssaftaler, og hvis gasleverandører også nægtede at samarbejde, hævdede ikke desto mindre, at de indgivne salgsoplysninger var korrekte og pålidelige, og at de havde fremlagt tilstrækkelige beviser til, at disse transaktioner kunne tages med i betragtning ved fastsættelse af den normale værdi eller eksportprisen.
- (43) Under kontrolbesøget konstateredes det, at hverken de fakturerede priser eller betalingerne for urinstof var opført i disse selskabers regnskaber. Da gasleverandørerne, i hvis regnskaber disse oplysninger normalt burde være opført, ikke samarbejdede, og der ikke forelå nogen beviser for, at disse transaktioner rent faktisk var blevet betalt, kunne oplysningerne ikke efterprøves og derfor ikke godtages.

Normal værdi

i) Referenceland

- (44) Tre ukrainske eksporterende producenter hævdede, at deres normale værdi ikke skulle have været baseret på priserne og omkostningerne på hjemmemarkedet i et referenceland, men på hjemmemarkedssalget for en ukrainsk eksporterende producent, der var indrømmet markedsøkonomisk status.
- (45) Det er Kommissionens faste praksis, jf. artikel 2, stk. 7, litra b), i grundforordningen, kun at fastsætte den normale værdi på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 1 til 6, for producenter, der kan bevise, at de driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår. For alle andre producenter i det samme land fastsættes den normale værdi på grundlag af artikel 2, stk. 7, litra a), dvs. på grundlag af prisen eller en beregnet værdi i et tredjeland med markedsøkonomi, eller på ethvert andet rimeligt grundlag, som fastsat i artikel 2, stk. 7, litra a). Der er derfor ingen grund til at ændre de foreløbige undersøgelsesresultater i denne forbindelse.
- (46) Den belarussiske eksporterende producent, tre ukrainske eksporterende producenter, regeringerne i Belarus og Ukraine samt en importørsammenslutning gjorde indsigelse mod valget af USA som referenceland og hævdede,

at Litauen var et bedre egnet tredjeland med markedsøkonomi.

- (47) Disse parter påstod, at USA ikke var et egnet valg på grund af de høje gasomkostninger (hvilket ville føre til fordrejede urinstofpriser), forskellen i det økonomiske udviklingsniveau i forhold til Belarus og Ukraine og forskelle i markedsstørrelse. Et andet argument for ikke at anvende USA som et tredjeland med markedsøkonomi var, at kun en enkelt producent i USA udviste samarbejdsvilje. Det hævdedes endvidere, at Litauen var det mest egnede referenceland. Mængden af urinstof, der fremstilles i Litauen, hævdedes at være repræsentativt i forhold til mængden af urinstof, der udførtes fra Ukraine og Belarus til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Det blev desuden påstået, at Litauen havde et åbent og konkurrencepræget marked uden importtold samt en tilsvarende adgang til naturgas og en tilsvarende produktionsproces som i Belarus og Ukraine. Parterne mente heller ikke, at det var relevant, at der kun var en urinstofproducent i Litauen, da Litauen og andre lande med kun en enkelt producent af den pågældende vare allerede er blevet anvendt i tidligere undersøgelser vedrørende varer, der tilhører samme varekategori.
- (48) Kommissionen gennemgik alle disse argumenter og drog følgende konklusioner:
- (49) På det amerikanske marked er der mere end ti producenter af urinstof sammenlignet med mindst fem producenter i Ukraine, mens der kun er en enkelt producent i Litauen. Selv om USA har indført antidumpingtold på importen af urinstof fra landene i det tidligere Sovjetunionen, er der en betydelig import af urinstof (over 1 mio. tons) fra en række andre tredjelande. Yderligere undersøgelser viste, at der ikke er nogen importtold på importen af urinstof i Litauen, men denne import er imidlertid meget lille. USA har et stort marked for urinstof (over 10 mio. tons om året), mens der stort set ikke eksisterer noget marked for urinstof i Litauen. Salget af urinstof på det litauiske marked var således minimalt i undersøgelsesperioden og fandt ifølge oplysninger fra den litauiske producent ikke sted i normal handel. Det konkluderedes derfor, at det amerikanske marked for urinstof er stærkt konkurrencepræget i modsætning til det litauiske marked. Endelig er hjemmemarkedssalget i USA, i modsætning til i Litauen, repræsentativt i forhold til eksporten fra Belarus og Ukraine til Fællesskabet.
- (50) Ovennævnte konklusioner bliver ikke ugyldige af, at der kun var en enkelt amerikansk producent, der samarbejdede i forbindelse med denne undersøgelse. Denne producents priser, som blev anvendt til at fastsætte den normale værdi, er rent faktisk betinget af ovennævnte konkurrenceforhold. Salgsmængderne for denne producent alene var endda repræsentative i forhold til den samlede mængde, der eksporterendes fra Belarus og Ukraine til Fællesskabet.

- (51) For at afgøre om adgangen til naturgas, som er det vigtigste råmateriale i produktionen af urinstof, var den samme, undersøgte Kommissionen urinstofproducenternes forsyningskilder. Det bekræftedes, at den amerikanske producent fik leveret naturgas fra mere end en leverandør, som det var tilfældet i Ukraine, mens den litauiske producent kun havde en enkelt leverandør og ingen andre mulige leverandører. Desuden er USA, ligesom Ukraine, både producent og importør af naturgas, mens Litauen ikke selv har nogen naturgasressourcer.
- (52) Kommissionen sammenlignede også produktionsprocessen i USA, Belarus og Ukraine og konkluderede, at den teknologi, som den amerikanske producent anvendte, var mindst lige så effektiv som den, der anvendtes af producenterne i Belarus og Ukraine.
- (53) Det hævdedes også, at Litauen burde anvendes som referenceland, da det var omfattet af den samme undersøgelse.
- (54) Det er rigtigt, at et tredjeland med markedsøkonomi, som er omfattet af den samme undersøgelse, anvendes, når det er relevant, jf. artikel 2, stk. 7, i grundforordningen, men af de årsager, der er nævnt ovenfor i betragtning 49 til 51, kunne Litauen ikke anses for et egnet referenceland i denne undersøgelse.
- (55) Som nævnt i betragtning 107 i forordningen om midlertidig told blev der foretaget en justering af de høje naturgasomkostninger i USA i undersøgelsesperioden. De høje naturgasomkostninger skyldtes en særlig markedssituation i USA i undersøgelsesperioden. Denne justering bragte gasomkostningerne ned på et niveau, der kunne sammenlignes med niveauet for de andre selskaber, der samarbejdede i forbindelse med denne procedure.
- (56) EF-erhvervsgrenen støttede valget af USA som referenceland. Den hævdede imidlertid, at der kun var tale om mindre stigninger i gaspriserne i USA, og at der derfor ikke burde have været foretaget nogen justering i denne forbindelse. Det er korrekt, at den største stigning i gaspriserne først fandt sted i anden halvdel af 2000, dvs. efter undersøgelsesperioden, men det konstateredes imidlertid, at naturgasomkostningerne allerede i anden halvdel af undersøgelsesperioden var steget usædvanlig meget. Justeringen blev derfor anset for berettiget.
- (57) På denne baggrund konkluderes det, at USA er et egnet referenceland med markedsøkonomi, og at det blev valgt på et rimeligt grundlag. En normal værdi baseret på det hjemmemarkedssalg i USA, der fandt sted i normal handel, og som omfatter en rimelig fortjenstmargen, opfylder derfor fuldt ud kravene i artikel 2, stk. 7, litra a), i grundforordningen.
- ii) *Normal værdi for selskaber, der er indrømmet markedsøkonomisk status*
- (58) Det ukrainske selskab, hvis salg næsten udelukkende fandt sted på grundlag af forarbejdningsaftaler, hævdede, at dets hjemmemarkedssalg burde lægges til grund for fastsættelsen af dets normale værdi. Selskabet foreslog, at Kommissionen alternativt gjorde brug af den normale værdi for en ukrainsk eksporterende producent, der var indrømmet markedsøkonomisk status, eller beregnede den normale værdi på grundlag af selskabets egne oplysninger.
- (59) Som følge af det manglende samarbejde fra den forretningsmæssigt forbundne gasleverandør konkluderedes det, at dette ukrainske selskab ikke i egen ret kunne anses for en eksporterende producent af urinstof (jf. betragtning 38 og 39). Derfor blev der ikke fastsat nogen normal værdi.
- (60) Som anført i betragtning 138 i forordningen om midlertidig told undersøgte Kommissionen endvidere, om det var nødvendigt at justere andre omkostningsfaktorer, som f.eks. afskrivninger foretaget af den ukrainske eksporterende producent, for hvem den normale værdi var baseret på egne oplysninger.
- (61) En sammenligning viste, at der var visse forskelle mellem de afskrivningsomkostninger, der var indregnet i produktionsomkostningerne for de forskellige produktionsanlæg, som tilhørte den samarbejdsvillige producent i referencelandet, og de afskrivninger, som den ukrainske producent havde foretaget. Disse forskelle kan imidlertid skyldes en lang række faktorer og var under alle omstændigheder ikke så store, at det var nødvendigt at justere den ukrainske producents omkostninger. Desuden var den normale værdi for denne ukrainske producent baseret på hjemmemarkedssalget, og de eventuelle følgevirkninger af enhver omkostningsændring ville derfor kun have været ubetydelige. Der blev derfor ikke foretaget nogen justeringer.

Eksportpris

- (62) To selskaber i Ukraine, hvis eksportsalg fandt sted på grundlag af forarbejdningsaftaler, og som derfor ikke indgik i dumpingberegningerne, fremførte, at deres eksportpris burde beregnes på grundlag af det forarbejdningsgebyr, som deres eksportkunder betalte, og de gasomkostninger, som de selv eller en anden eksporterende producent i Ukraine betalte, samt en rimelig fortjeneste.
- (63) For et af selskaberne konkluderedes det som følge af det manglende samarbejde fra den forretningsmæssigt forbundne gasleverandør, at priserne på dets eksportsalg ikke kunne efterprøves, og at selskabet ikke i sig selv kunne anses for en eksporterende producent af urinstof (jf. betragtning 38 og 39). Derfor blev der ikke fastsat nogen individuel dumpingmargen for dette selskab.

(64) Med hensyn til det andet selskab er den foreslåede metode ikke i overensstemmelse med artikel 2, stk. 9, i grundforordningen. Formålet med denne artikel er ikke at give alternative metoder til at fastsætte eksportpriserne i tilfælde af manglende samarbejde, men derimod at tage højde for den indflydelse, som en importør i Fællesskabet, der er forretningsmæssigt forbundet eller knyttet til den eksporterende producent, har på eksportsalget. Den metode, der foreslås af de ukrainske selskaber, er i modsætning til grundforordningens artikel 2, stk. 9, ikke baseret på en salgspris til en uafhængig part. Den tager i stedet udgangspunkt i en produktionsomkostning, hvilket er en metode, der anvendes til at beregne normale værdier og ikke eksportpriser. Påstanden afvistes derfor.

(65) Et tredje ukrainsk selskab, hvis eksportsalg også udelukkende fandt sted på grundlag af forarbejdningsaftaler, hævdede, at den gennemsnitlige eksportpris for andre ukrainske eksporterende producenter burde have været anvendt i stedet for de laveste eksportpriser.

(66) Der var imidlertid ikke nogen grund til at antage, at den gennemsnitlige eksportpris for andre ukrainske eksporterende producenter var mere korrekt. I tilfælde af manglende samarbejdsvilje er det Kommissionens praksis at gøre brug af den vejede gennemsnitlige eksportpris for de transaktioner, der finder sted til de laveste eksportpriser, og som samtidig udgør en betydelig del af de eksportmængder, hvis priser kan efterprøves.

Sammenligning

(67) To ukrainske selskaber og et belarussisk selskab anmodede Kommissionen om at give dem visse grundlæggende oplysninger, så de kunne gøre krav på naturlige sammenligningsfordele.

(68) Da kun et enkelt amerikansk selskab samarbejdede i forbindelse med proceduren, var det ikke muligt at videregive oplysninger om selskabets produktion og salg uden at bryde reglerne om fortrolighed. Andre grundlæggende oplysninger (geografisk beliggenhed, adgang til råmaterialer osv.) er offentligt tilgængelige. Kommissionen har gennemgået de tilgængelige oplysninger og har på eget initiativ foretaget de nødvendige justeringer. Som nævnt var naturgasomkostningerne i USA i undersøgelsesperioden usædvanlig høje, og derfor blev det samarbejdsvillige amerikanske selskabs gasomkostninger justeret, så de kom ned på et niveau, der kunne sammenlignes med niveauet for de andre samarbejdsvillige selskaber.

(69) Tre ukrainske selskaber og det belarussiske selskab gjorde indsigelse mod, at Kommissionen foretog en justering af eksportprisen for indenlandsk transport på grundlag af jernbanetarifferne i referencelandet. De frem-

førte, at de ukrainske eller de litauiske tariffer burde anvendes.

(70) Jernbanetarifferne i Ukraine og Belarus, hvor de markedsøkonomiske principper endnu ikke er fremherskende, fastsættes af staten og kan derfor ikke anses for at afspejle de normale markedspriser. Det har længe været Kommissionens praksis at basere justeringer for denne type af indenlandsk transport i lande, der er omfattet af grundforordningens artikel 2, stk. 7, på efterprøvede oplysninger fra referencelandet, når sådanne foreligger. Da nogle af de pågældende ukrainske selskaber blev inddrømmet markedsøkonomisk status, blev det også udtrykkeligt nævnt, at visse omkostningsfaktorer kunne blive justeret for at tilnærme dem til den normale markedsværdi. Der er derfor ingen grund til at ændre de foreløbige undersøgelsesresultater.

(71) Det blev også hævdet, at der burde anvendes lavere tariffer, da de ukrainske eksporterende producenter anvendte deres egne togvogne til at forsende store vare-mængder og også stod for returnering af de tomme vogne.

(72) Det fremgik af oplysninger fra producenten i referencelandet, at det var berettiget at foretage en justering for brug af egne vogne. Beregningerne ændredes derfor i overensstemmelse hermed.

(73) De ukrainske og belarussiske selskaber hævdede, at justeringen for fysiske forskelle mellem urinstof i granulatform, der sælges på hjemmemarkedet i referencelandet, og urinstof i pilleform, der eksporteres af disse lande, burde have været baseret på prisforskelle på fællesskabsmarkedet.

(74) Da formålet er at fastsætte en normal værdi for urinstof i pilleform på referencelandets marked, må justeringen imidlertid baseres på en prisforskel på dette marked. Justeringen blev derfor baseret på prisforskelle på det amerikanske marked. Det ville ikke være hensigtsmæssigt at anvende fællesskabsmarkedet, da prisforskellen på dette marked højst sandsynligt ville være påvirket af dumpingimporten. Denne påstand blev derfor afvist.

(75) To ukrainske selskaber og selskabet i Belarus anmodede også om en justering for forskelle i handelsled, da de angiveligt kun solgte til forhandlere.

(76) De eksporterende producenter i Ukraine og Belarus eksporterede den pågældende vare til forhandlere. Den samarbejdsvillige producent i referencelandet solgte også varen til forhandlere. Producentens hjemmemarkedssalg i referencelandet fandt delvis sted til blandingsproducenter. En nøje gennemgang af funktioner og priser viste, at det ikke var berettiget at imødekomme påstanden.

3. Dumpingmargen for undersøgte selskaber

Anvendelse af artikel 18 i grundforordningen

(77) Efter indførelsen af midlertidig told undersøgte Kommissionen yderligere, om de fragtomkostninger, som den litauiske eksporterende producent havde indberettet, men som importørerne havde betalt, var korrekte. Det konstateredes, at disse omkostninger var sat for højt, efter at have sammenlignet dem med oplysninger fra importører og offentligt tilgængelige priser for de samme ruter. Fragtomkostningerne er blevet revideret i overensstemmelse hermed, og der er gjort brug af de reelle omkostninger.

(78) På baggrund af den estiske eksporterende producents bemærkninger om, at den justering af cif-værdien for det ikke-indberettede salg, der anvendtes til at fastlægge dumpingmargenen for dette salg i den foreløbige fase, var urimelig, undersøgte Kommissionen sagen nærmere og besluttede at revidere den anvendte metode. Den justering, der blev foretaget i den foreløbige fase, er trukket tilbage. Da selskabet ikke havde indgivet nogen pålidelige oplysninger, besluttede Kommissionen imidlertid at basere sine undersøgelsesresultater på oplysninger fra Eurostat, som er de mest pålidelige oplysninger, der foreligger.

(79) Kommissionen foretog en foreløbig justering af den cif-værdi for den belarussiske eksporterende producent, der anvendtes til at beregne dumpingmargenen. Da denne justering var forkert, er den blevet trukket tilbage.

Dumpingmargener

(80) Udtrykt i procent af cif-importprisen, Fællesskabets grænse, udgør de endelige dumpingmargener følgende:

Belarus

Alle selskaber: 67,3 %

Bulgarien

— Chimco AD: 90,3 %

— Andre selskaber: 90,3 %

Kroatien

— Petrokemija d.d.: 72,9 %

— Andre selskaber: 72,9 %

Estland

— JSC Nitrofert: 37,4 %

— Andre selskaber: 37,4 %

Libyen

— National Oil Corporation: 48,8 %

— Andre selskaber: 48,8 %

Litauen

— Joint Stock Company Achema, Jonava: 10,0 %

— Andre selskaber: 10,0 %

Rumænien

— S.C. Amonil SA, Slobozia: 20,1 %

— Petrom SA Sucursala Doljchim Craiova, Craiova: 40,7 %

— Sofert SA, Bacau: 25,2 %

— Andre selskaber: 40,7 %

Ukraine

— Cherkassy Azot, Cherkassy: 21,1 %

— DniproAzot, Dniprodzerzhinsk: 66,3 %

— Andre selskaber: 82,1 %

E. SKADE

1. Definition af erhvervsgrænsen i Fællesskabet

(81) En række interesserede parter gentog deres krav om, at de EF-producenter, som købte og importerede urinstof fra de lande, der er omfattet af denne procedure, skulle holdes uden for definitionen af EF-erhvervsgrænsen.

(82) Som nævnt i betragtning 156 i forordningen om midlertidig told var disse køb overvejende af beskedent omfang og tog sigte på at dække den utilstrækkelige produktion som følge af vedligeholdelsesarbejde. Det ene selskab, der foretog større køb, svarende til ca. 20 % af dets egenproduktionen i undersøgelsesperioden, gjorde det for at supplere sit vareudvalg. Undersøgelsen viste, at dette selskab hovedsagelig er producent og ikke importør af urinstof, og der er således ingen gyldige grunde til at holde det uden for definitionen af EF-erhvervsgrænsen. Dette ville under alle omstændigheder hverken have haft nogen væsentlig indflydelse på undersøgelsesresultaterne eller på størrelsen af den indførte told.

(83) Undersøgelsesresultaterne i betragtning 157 i forordningen om midlertidig told bekræftes derfor.

2. Forbruget i Fællesskabet

(84) I mangel af nye oplysninger bekræftes undersøgelsesresultaterne vedrørende forbruget i Fællesskabet i betragtning 158 og 159 i forordningen om midlertidig told.

3. Importen fra de pågældende lande

Kumulativ vurdering af virkningerne af den pågældende import

- (85) Det hævdedes, at importen af urinstof med oprindelse i Rumænien ikke skulle kumuleres med importen fra de andre lande, der er omfattet af proceduren. Påstanden var begrundet med, at importmængderne og markedsandelene udviklede sig forskelligt i den betragtede periode.
- (86) I betragtning 162 i forordningen om midlertidig told blev det fastslået, at:
- importen fra alle de pågældende lande var betydelig og lå et godt stykke over de tærskler, der er fastlagt i artikel 5, stk. 7, i grundforordningen
 - de konstaterede dumpingmargener alle var over de minimis, og at alle de eksporterende producenter underbød EF-erhvervsgrenens salgspriser
 - priserne på både importeret og EF-produceret urinstof faldt betydeligt i den betragtede periode.
- (87) Mængden af urinstof, der importeredes fra Rumænien, fulgte udviklingen i priserne på urinstof på fællesskabsmarkedet, dvs. at der var en vis forbindelse mellem priserne på og mængden af importen fra Rumænien i den betragtede periode. I 1999, hvor priserne var lavest, var der næsten ingen import fra Rumænien. Dette viser, at der er prisgennemsigtighed på Fællesskabets urinstofmarked. Det viser også, at de rumænske eksportører trækker sig tilbage fra et marked, når priserne kommer for langt ned. Det delvise genopsving i priserne mellem 1999 og undersøgelsesperioden (betragtning 164 i forordningen om midlertidig told) betød imidlertid, at den rumænske import steg betydeligt og nåede op på en markedsandel på 2,3 % i undersøgelsesperioden. Rumænien var den fjerdestørste eksportør til Fællesskabet blandt de pågældende lande i undersøgelsesperioden.
- (88) Denne importudvikling gjaldt ikke kun for Rumænien. Importen fra en række af de pågældende lande fulgte også et bemærkelsesværdigt ens mønster med faldende import mellem 1996 og 1999 og derefter en stærk tilbagevenden til fællesskabsmarkedet i undersøgelsesperioden. Dette skal ses på baggrund af, at den samlede importmængde fra de pågældende lande steg hvert år i den betragtede periode. Det eneste, der ændrede sig, var fordelingen af denne import mellem de pågældende lande og priserne herpå. Dette er endnu et bevis på konkurrence mellem de importerede varer og er ikke en grund til ikke at kumulere importen fra Rumænien eller nogen af de andre pågældende lande.

- (89) Af ovennævnte årsager konkluderes det, at kriterierne i artikel 3, stk. 4, i grundforordningen er opfyldt. Derfor bekræftes undersøgelsesresultaterne i betragtning 162 i forordningen om midlertidig told.

Importens mængde, markedsandel og priser

- (90) I mangel af nye oplysninger bekræftes de foreløbige undersøgelsesresultater om mængden og priserne på importen fra de pågældende lande.

Underbud

- (91) I den foreløbige fase blev underbuddet beregnet ved at sammenligne eksportørernes priser, Fællesskabets grænse, ab kaj, leveret fortoldet (DEQ), med EF-producenternes kontrollerede priser ab fabrik. Sammenligningen skete henholdsvis mellem varer i pilleform, varer i granulatform, varer i løs vægt og varer i sække.
- (92) Flere parter, herunder en række af de eksporterende producenter, hævdede, at de priser for EF-producenterne, der anvendtes til at beregne underbuddet, burde være den vejede gennemsnitlige pris for EF-erhvervsgrenen og ikke priserne for de individuelle producenter. Det hævdedes, at sidstnævnte metode kunstigt øger margenen gennem nulsatsning for EF-producenterne.
- (93) For det første skal det bemærkes, at underbuds- og prissammenligningen er en skadesindikator, som ifølge artikel 3, stk. 3, i grundforordningen tager sigte på at undersøge, »om dumpingvarerne udbydes til en væsentlig lavere pris end prisen på samme vare fremstillet af erhvervsgrenen i Fællesskabet, eller om priserne som følge af en sådan indførsel er blevet trykket betydeligt«.
- (94) Det er sandt, at det ikke var hele importen fra de pågældende lande, der underbød priserne for de forskellige EF-producenter. En betydelig del af eksportsalget fandt imidlertid sted til priser, der lå under EF-erhvervsgrenens. Det skal også bemærkes, at urinstofmarkedet i Fællesskabet både er meget gennemsigtigt og følsomt over for prisændringer.
- (95) Efter en yderligere undersøgelse konstateredes det for de pågældende lande, at andelen af importen pr. selskab, der underbød EF-erhvervsgrenens priser, var på mellem 0 % og 56 %, med et samlet gennemsnit for hele importen på 46 %. Underbuddet nåede helt op på 17 %. Nulsatsning blev ikke anvendt for denne sammenligning. På grund af problemer med samarbejdet fra den eksporterende producent i Belarus (betragtning 113 i forordningen om midlertidig told) og Estland (betragtning 58 i forordningen om midlertidig told) var det ikke muligt at foretage denne prissammenligning for disse selskaber. Der er imidlertid ingen grund til at antage, at resultaterne ville have været anderledes for deres vedkommende.

- (96) Det skal endvidere bemærkes, at EF-erhvervsgrenen var tabsgivende i undersøgelsesperioden (betragtning 175 i forordningen om midlertidig told), dvs. at EF-erhvervsgrenens priser var trykket. Selv for det ene selskab, der ikke underbød EF-erhvervsgrenens priser, konstateredes et målprisunderbud.
- (97) Det konstateres derfor endeligt, at der både forekom et betydeligt prisunderbud fra de eksporterende producenter i de pågældende lande og et pristryk på fællesskabsmarkedet i undersøgelsesperioden.
- (98) Der blev fremsat en række påstande vedrørende beregningen af skadestærsklen. Disse påstande gennemgås i betragtning 114 til 116 og 121 til 123. Det bekræftes imidlertid, at når der blev indrømmet justeringer, blev disse også taget i betragtning med henblik på at beregne underbuddet.
- (102) Desuden faldt EF-erhvervsgrenens eksportsalg med 337 000 tons i den betragtede periode, mens dens salg på fællesskabsmarkedet steg med 172 000 tons. I den vanskelige eksportsituation var EF-erhvervsgrenen således i stand til at omlægge halvdelen af det mistede eksportsalg til fællesskabsmarkedet.
- (103) Samtidig steg forbruget i Fællesskabet med 1,25 mio. tons, den billige dumpingimport steg med 867 000 tons (betragtning 163 i forordningen om midlertidig told), og EF-erhvervsgrenen mistede 10,3 % af fællesskabsmarkedet (betragtning 173 i forordningen om midlertidig told). EF-erhvervsgrenens manglende evne til at drage fordel af det voksende hjemmemarkedssalg, da eksportsalget faldt, er ikke årsagen til skaden, men snarere et bevis på den skade, der forårsagedes af dumpingimporten.

- (104) Overforsyningen og det tabte eksportsalg kunne således kun påvirke EF-erhvervsgrenen (i form af et begrænset tab af stordriftsfordele), fordi dumpingimporten forhindrede den i at drage fuld fordel af det voksende marked i Fællesskabet. Derfor konkluderes det, at hverken følgerne af EF-erhvervsgrenens faldende eksportsalg eller den påståede overforsyning var tilstrækkelige til at bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den væsentlige skade, der er påført EF-erhvervsgrenen. Konklusionerne i betragtning 197 og 198 i forordningen om midlertidig told bekræftes derfor.

4. EF-erhvervsgrenens situation

- (99) Efter en yderligere kontrol af to EF-producenter ændredes nogle af skadesindikatorerne i absolutte tal. Disse ændringer var imidlertid hverken tilstrækkelige til at påvirke udviklingen i skadesindikatorerne nævneværdigt i den betragtede periode eller til at ændre de foreløbige konklusioner. På baggrund af ovenstående bekræftes de foreløbige undersøgelsesresultater vedrørende den væsentlige skade, der er påført EF-erhvervsgrenen.

G. FÆLLESSKABETS INTERESSER

1. Importører/forhandlere

F. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

- (100) Flere interesserede parter gentog deres påstand om, at den skade, der var påført EF-erhvervsgrenen, ikke skyldtes dumpingimporten, men snarere overforsyningen af urinstof på verdensmarkedet. Denne påstand er knyttet til nogle af parternes påstand om, at den skade, der er påført EF-erhvervsgrenen, skete som følge af faldet i dens eksportsalg, hvilket påvirkede dens salg på fællesskabsmarkedet.
- (101) I denne forbindelse bør det bemærkes, at vurderingen af EF-erhvervsgrenens situation var baseret på oplysninger om salget af den pågældende vare på fællesskabsmarkedet. Derfor er de eventuelle negative følger af det mindskede eksportsalg ikke medtaget i ovennævnte skadesanalyse.
- (105) Der blev ikke modtaget nogen bemærkninger fra de samarbejdsvillige importører efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told. En importørsammenslutning fastholdt imidlertid, at indførelsen af antidumpingforanstaltninger ikke var i urinstofimportørernes interesse, og at en blomstrende landbrugssektor var vigtig for dem.
- (106) Som anført i betragtning 206 i forordningen om midlertidig told vil der stadig være behov for at importere urinstof. Selv hvis tolden overvælted helt på næste led, vil det i værste fald kun medføre en stigning på 0,6 % i landbrugernes omkostninger. Selv om en sådan stigning kan føre til, at landbrugerne ændrer deres indkøb af urinstof, er det ikke en tilstrækkelig grund til at stille spørgsmålstegn ved konklusionerne i betragtning 206 i forordningen om midlertidig told.

2. Brugere

Landbrugere

- (107) Der blev ikke modtaget nogen bemærkninger fra landbrugsorganisationerne i Det Forenede Kongerige, Italien, Spanien og Østrig efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told. Ingen af parterne gjorde indsigelse mod den foreløbige konklusion om, at tolden i værste fald ville føre til en stigning på 0,6 % i landbrugernes omkostninger. De protesterede imidlertid imod indførelsen af foranstaltninger og konklusionen om, at pristigningerne ikke ville blive overvæltet helt på næste led.
- (108) Efter et kontrolbesøg hos et landbrugskooperativ bekræftedes konklusionen om de foreslåede foranstaltningers følgevirkninger for omkostningerne. Konklusionen om, at foranstaltningernes virkninger ikke vil blive overvæltet helt på næste led, er baseret på erfaringer fra en lang række antidumpingprocedurer. Der er ikke nogen beviser for, at dette ikke vil være tilfældet i denne procedure.
- (109) Selv om det bekræftes, at landbrugere er i en vanskelig situation, kan det ikke konkluderes, at tolden vil få sådanne virkninger, at det ikke vil være i Fællesskabets interesse at indføre foranstaltninger.

Industrielle brugere

- (110) Der blev ikke modtaget skriftlige bemærkninger direkte fra nogen af de samarbejdsvillige industrielle brugere af urinstof. Dette tyder på, at foranstaltningerne ikke vil få særligt store virkninger for disse brugere.
- (111) En industriel bruger, der også importerer og sælger urinstof, indgav bemærkninger via en importørsammenslutning. Dette selskab anførte, at indførelsen af foranstaltninger vil kunne tvinge det til at lukke sit produktionsanlæg med deraf følgende tab af op til 380 arbejdspladser. Denne påstand afvises imidlertid, da den ikke blev fremført direkte af selskabet, og der ikke er fremlagt nogen dokumentation herfor.

3. Konklusion om Fællesskabets interesser

- (112) I mangel af nye oplysninger om Fællesskabets interesser bekræftes konklusionerne i betragtning 219 i forordningen om midlertidig told.

H. ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

1. Skadestærskel

- (113) I den foreløbige fase blev målprisunderbuddet beregnet ved at sammenligne eksportørernes priser, Fællesskabets grænse, ab kaj, leveret fortoldet (DEQ), med EF-producenternes kontrollerede målpriser ab fabrik. Priserne er sammenlignet for hvert selskab, henholdsvis for varer i pilleform, varer i granulatform, varer i løs vægt og varer i sække.
- (114) Mange eksporterende producenter påstod, at den justering, der var foretaget for losningsomkostninger for at beregne eksportørernes priser, var utilstrækkelig. Det hævdedes også, at der burde medtages en margin for importører (navnlig forhandlere) på linje med andre nyligt afgjorte sager vedrørende gødningstoffer.
- (115) Kommissionen har modtaget yderligere dokumentation for de faktiske losningsomkostninger fra en række forskellige kilder, bl.a. de eksporterende producenter, EF-erhvervsgrenen og uafhængige importører. Losningsomkostningerne er blevet justeret på grundlag af disse oplysninger.
- (116) Anmodningen om en justering for importørernes margin blev behandlet ud fra omstændighederne i denne særlige undersøgelse. Det konstateredes, at eksporterende producenter solgte urinstof på fællesskabsmarkedet gennem en række kanaler, herunder direkte til den endelige bruger. Der blev ikke fremlagt dokumentation for, at priserne varierede for de forskellige kanaler. Det konstateredes derimod, at salgspriserne i almindelighed ikke afhang af kundetyperne. Der blev heller ikke konstateret væsentlige forskelle mellem de salgskanaler, som henholdsvis EF-erhvervsgrenen og de eksporterende producenter anvendte. Derfor blev anmodningen om en justering for importørernes margin afvist.
- (117) Flere parter, herunder hovedparten af de eksporterende producenter, hævdede, at de priser for EF-producenterne, der anvendtes til at beregne målprisunderbuddet, burde være den vejede gennemsnitlige pris for EF-erhvervsgrenen og ikke priserne for de individuelle producenter. Det hævdedes, at den anvendte metode kunstigt øger marginen ved at udelukke negative målprisunderbud for de individuelle EF-producenter. Det blev desuden hævdet, at det var i strid med en afgørelse, som WTO traf for nylig⁽¹⁾, at basere antidumpingtolden på en beregningsmetode, der fører til nulsatsning.

⁽¹⁾ »De Europæiske Fællesskaber — antidumpingtold på importen af sengelinned af bomuld fra Indien« — AB-2000-13 — Appellorganets rapport af 1. marts 2001.

- (118) Det skal bemærkes, at formålet med at beregne målprisunderbuddet er at fastlægge det reelle omfang af den skade, som dumpingimporten har påført EF-erhvervs-grenen. For at prissammenligningen kan give et sandt billede, bør den afspejle den økonomiske virkelighed. Undersøgelsen viste, at der på fællesskabsmarkedet er konkurrence mellem hver enkelt eksporterende producent og hver enkelt individuel producent, der indgår i EF-erhvervs-grenen. I den forbindelse skal det bl.a. bemærkes, at der er store prismæssige og geografiske forskelle mellem EF-producenterne. Derfor bør omfanget af den dumping, som en eksporterende producent måtte have foretaget med deraf følgende skadelige virkninger for EF-erhvervs-grenen, vurderes ud fra den reelle markedssituation samt specifikke og kontrollerede oplysninger for hvert selskab.
- (119) En sammenligning af priserne for hvert selskab giver en præcis vurdering af det fulde omfang af dumpingens skadelige virkninger for EF-erhvervs-grenen og øger ikke kunstigt målprisunderbudsniveauet i dette tilfælde. Derfor afvises denne påstand.
- (120) EF-erhvervs-grenen hævdede, at noget af det urinstof, der indførtes i Fællesskabet, rent faktisk var »store« piller, som skulle behandles som en anden type urinstof. Det hævdedes endvidere, at denne type burde sammenlignes med prisen på de »store« piller, der fremstilles i Fællesskabet, for at kunne beregne målprisunderbuddet.
- (121) Det konstateredes, at piller med stor diameter, eller »store« piller, rent faktisk produceredes af EF-erhvervs-grenen og eksporteredes til Fællesskabet fra nogle af de pågældende lande. Den eneste forskel i forhold til standardpiller er imidlertid deres store diameter. Der er heller ingen dokumentation for, at produktionsomkostningerne er større, eller at »store« piller solgtes til en højere pris i undersøgelsesperioden. Derfor konkluderes det, at der ikke er nogen grund til at anse »store« piller for en anden varetype.
- (122) Nogle af de eksporterende producenter gentog deres krav om en justering for kvaliteten af deres vare. Der blev imidlertid ikke fremlagt nogen dokumentation herfor. Det var heller ikke opfattelsen på markedet, at der var problemer med kvaliteten af rumænsk urinstof. Kravet afvises derfor.
- (123) Det skal bemærkes, at der for at beregne den ikke-skadevoldende pris i den foreløbige fase blev gjort brug af en fortjenstmargen på 8 % af omkostningerne og ikke på 8 % af omsætningen som anført i betragtning 222 i forordningen om midlertidig told. Visse samarbejdsvil-
- lige parter fremførte, at fortjenstmargenen burde begrænses til 5 %, som det var tilfældet i tidligere antidumpingprocedurer vedrørende nitratholdige gødningstoffer samt i proceduren vedrørende urinstof fra Rusland⁽¹⁾. EF-erhvervs-grenen gentog sin påstand om, at en fortjenstmargen på 15 % afkast af investeret kapital ville være mere passende.
- (124) Det bekræftes, at den pågældende fortjenstmargen i denne procedure er fastlagt på grundlag af en vurdering af den fortjenstmargen, som EF-erhvervs-grenen med rimelighed kunne forvente under normale konkurrencevilkår uden dumpingimport. Den er derfor baseret på en vurdering af de faktiske oplysninger i denne sag og ikke i andre procedurer vedrørende andre varer og/eller andre undersøgelsesperioder.
- (125) Kravet om at basere rentabiliteten på afkastet af investeret kapital afvises af de årsager, der er anført i betragtning 223 i forordningen om midlertidig told.
- (126) På baggrund af ovenstående, og da der ikke foreligger nogen dokumentation for, at det ikke er korrekt at fastsætte en fortjenstmargen på 8 %, bekræftes konklusionerne i betragtning 221 til 227 i forordningen om midlertidig told.
- (127) Endelig blev de oplysninger, der var modtaget og kontrolleret efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told, herunder kontrollerede oplysninger fra to andre EF-producenter, også medtaget i beregningerne, når det var relevant.

2. Toldens form og størrelse

- (128) På baggrund af ovenstående finder Kommissionen, at der i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, i grundforordningen bør indføres en endelig antidumpingtold på importen af urinstof med oprindelse i Belarus, Bulgarien, Kroatien, Estland, Libyen, Litauen, Rumænien og Ukraine, som bør svare til de konstaterede skades- eller dumpingmargener, alt efter hvilken der er lavest.
- (129) Resttolden for de ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenter fastsættes på grundlag af den højeste toldsats, der var konstateret for de samarbejdsvillige eksportører i hvert land.
- (130) En af de eksporterende producenter hævdede, at tolden for at kunne være på linje med en tidligere procedure burde indføres i form af en mindsteimportpris, som det var tilfældet for urinstof fra Rusland.
- (131) For at sikre foranstaltningernes effektivitet og forhindre den prismanipulation, der er blevet konstateret i tidligere procedurer vedrørende samme generelle varekategori, dvs. gødningstoffer, indføres den endelige told i form af et særligt beløb pr. ton, jf. betragtning 231 i forordningen om midlertidig told. Påstanden afvises derfor.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 901/2001 af 7. maj 2001 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af urinstof med oprindelse i Rusland (EFT L 127 af 9.5.2001, s. 11).

(132) På grundlag af ovenstående fastsættes den endelige told til følgende:

Land	Selskab	Grundlag for antidumpingtold (%)	Endelig told (EUR pr. ton)
Belarus	Samlet landsdækkende margin	8,0	7,81
Bulgarien	Chimco AD	24,2	21,43
	Andre selskaber	24,2	21,43
Kroatien	Petrokemija d.d.	9,4	9,01
	Andre selskaber	9,4	9,01
Estland	JSC Nitrofert	11,4	11,45
	Andre selskaber	11,4	11,45
Libyen	National Oil Corporation	12,5	11,55
	Andre selskaber	12,5	11,55
Litauen	Joint Stock Company Achema	10,0	10,05
	Andre selskaber	10,0	10,05
Rumænien	S.C. Amonil SA, Slobozia	6,7	7,20
	Petrom SA Sucursala Doljchim Craiova, Craiova	5,7	6,18
	Sofert SA, Bacau	7,6	8,01
	Andre selskaber	7,6	8,01
Ukraine	Open Joint Stock Company Cherkassy Azot, Cherkassy	18,7	16,27
	Joint Stock Company DniproAzot, Dniprodzerzhinsk	9,2	8,85
	Andre selskaber	19,5	16,84

- (133) De antidumpingtoldsatser for individuelle selskaber, der er anført i denne forordning, blev fastsat på grundlag af resultaterne af den foreliggende undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der konstateredes for disse selskaber i undersøgelsen. Disse toldsatser finder således (i modsætning til den landsomfattende told, der gælder for »alle andre selskaber«) udelukkende anvendelse på import af varer med oprindelse i det pågældende land, som er fremstillet af de nævnte selskaber og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Varer, der er fremstillet af andre selskaber, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning med navn og adresse, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af toldsatsen for »alle andre selskaber«.
- (134) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle toldsatser (f.eks. efter ændring af den pågældende virksomheds navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) fremsendes straks til Kommissionen⁽¹⁾ sammen med alle relevante oplysninger, især om ændringer af selskabets aktiviteter i forbindelse med fremstilling og hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til den pågældende navneændring eller ændring vedrørende produktions- og salgsenheder. Kommissionen vil efter høring af det rådgivende udvalg om nødvendigt ændre forordningen i overensstemmelse dermed ved at ajourføre listen over de selskaber, der er omfattet af individuelle toldsatser.

⁽¹⁾ Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 Generaldirektoratet for Handel
 TERY 00/13
 Rue de la Loi/Wetstraat 200
 B-1049 Bruxelles/Brussel.

3. Opkrævning af midlertidig told

- (135) På grund af størrelsen af de konstaterede dumpingmargener og den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen, anses det for nødvendigt, at de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, indført ved forordningen om midlertidig told, opkræves endeligt med et beløb svarende til den endelige told. I tilfælde, hvor den endelige told er højere end den midlertidige told, opkræves kun de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed med niveauet for den midlertidige told, endeligt.

4. Tilsagn

- (136) Efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger afgav eksporterende producenter i Belarus, Kroatien, Libyen, Rumænien og Ukraine pristilsagn i henhold til artikel 8, stk. 1, i grundforordningen. De eksporterende producenter i Estland og Litauen fornyede de tilsagn, som de allerede havde afgivet i den foreløbige fase, men som var blevet afvist af de årsager, der er anført i betragtning 236 og 237 i forordningen om midlertidig told.
- (137) Kommissionen havde allerede godtaget et tilsagn fra den bulgarske eksporterende producent i den foreløbige fase af denne procedure (se betragtning 236 i forordningen om midlertidig told). Som nævnt i betragtning 128 indvirkede de nye oplysninger, der blev medtaget i beregningen af den endelige skademargen, på den konstaterede skadestærskel. Mindsteprisen i tilsagnet blev derfor justeret i overensstemmelse hermed.
- (138) Efter meddelelsen om de foreløbige undersøgelsesresultater gjorde den klagende EF-erhvervsgren indsigelse mod Kommissionens beslutning om at godtage et tilsagn fra den bulgarske eksporterende producent. Den fremførte i denne forbindelse, at det pågældende selskab var forretningsmæssigt forbundet med — eller havde tætte tekniske og industrielle forbindelser til — andre eksportører og/eller producenter af nitrogenholdige gødningsstoffer, herunder urinstof, i Bulgarien, Belarus og Ukraine, hvilket gav store muligheder for kompensationsaftaler. Endvidere satte EF-erhvervsgrenen spørgsmålstegn ved denne eksporterende producents evne til at opfylde forpligtelserne i et tilsagn.
- (139) EF-erhvervsgrenen hævdede, at tilsagn, og således også mindstepriser, i almindelighed ikke er en hensigtsmæssig foranstaltning i forbindelse med nitrogenholdige gødningsstoffer, herunder urinstof.
- (140) Det skal bemærkes, at EF-erhvervsgrenen ikke kunne fremlægge tilstrækkelig dokumentation for sine påstande vedrørende den eksporterende producent i Bulgarien. Desuden blev disse påstande ikke bekræftet af Kommissionens undersøgelse, og de måtte derfor afvises. Hvad angår tilsagnets hensigtsmæssighed skal det bemærkes, at en vurdering heraf hovedsageligt koncentrerer sig om selskabets specifikke situation. Det konstateredes således, at det pågældende selskab udelukkende fremstiller og eksporterer urinstof, og at det højst sandsynligt vil være muligt at overvåge tilsagnet effektivt i dette tilfælde.
- (141) Hvis tilsagnet formodes misligholdt, misligholdes eller trækkes tilbage, kan der under alle omstændigheder indføres antidumpingtold i henhold til grundforordningens artikel 8, stk. 9 og 10.
- (142) Kommissionen gennemgik også alle de andre afgivne tilsagn og konstaterede, at der navnlig var to forhold, der gjorde, at disse tilsagn ikke kunne godtages:
- (143) De eksporterende producenter i Litauen, Rumænien, Kroatien, Ukraine og Libyen producerer forskellige typer af gødningsstoffer og/eller andre kemiske produkter, som de tidligere konsekvent har eksporteret til de samme kunder (navnlig forhandlere) i Fællesskabet. Denne praksis indebærer en stor risiko for krydskompensation, dvs. at prisen i et tilsagn formelt overholdes, men at priserne for andre varer, der ikke er omfattet af tilsagnet, sænkes. Dette gør forpligtelsen til at overholde en mindstepris for urinstof nem at omgå og meget vanskelig at overvåge effektivt.

- (144) Desuden påstod visse producenter (Estland, Ukraine og Belarus), at de hverken kunne kontrollere eller have noget kendskab til bestemmelsesstedet og/eller salgsbetingelserne for deres eksport af urinstof, selv om det klart fremgik af de officielle statistikker, at varen var eksporteret til Fællesskabet i store mængder i undersøgelsesperioden. Som nævnt indgav disse selskaber ikke tilstrækkelige oplysninger herom, og Kommissionen måtte derfor gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger for at fastsætte eksportprisen i overensstemmelse med artikel 18 i grundforordningen. Desuden udviste visse eksporterende producenter (Libyen, Estland) ikke tilstrækkelig samarbejdsvilje i forbindelse med undersøgelsen. På denne baggrund fandt Kommissionen, at risikoen ved at godtage et tilsagn var uforholdsmæssig stor, og at der ikke var tilfredsstillende garantier for en passende overvågning.
- (145) Af ovenstående grunde konkluderede Kommissionen, at ingen af de tilsagn, der var afgivet efter meddelelsen om de endelige undersøgelsesresultater, kunne godtages.
- (146) De interesserede parter blev underrettet herom, og de pågældende eksporterende producenter fik nærmere besked om, hvorfor deres tilsagn ikke kunne godtages. Det Rådgivende Udvalg er blevet hørt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

- Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af urinstof, også i vandig opløsning, henhørende under KN-kode 3102 10 10 og 3102 10 90 og med oprindelse i Belarus, Bulgarien, Kroatien, Estland, Libyen, Litauen, Rumænien og Ukraine.
- Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 anførte vare:

Oprindelsesland	Produceret af	Endelig antidumpingtold (EUR/t)	Taric-tillægskode
Belarus	Alle selskaber	7,81	—
Bulgarien	Alle selskaber	21,43	A999
Kroatien	Alle selskaber	9,01	—
Estland	Alle selskaber	11,45	—
Libyen	Alle selskaber	11,55	—
Litauen	Alle selskaber	10,05	—
Rumænien	S.C. Amonil SA, Slobozia	7,20	A264
	Petrom SA Sucursala Doljchim Craiova, Craiova	6,18	A265
	Sofert SA, Bacau	8,01	A266
	Alle andre selskaber	8,01	A999
Ukraine	Open Joint Stock Company Cherkassy Azot, Cherkassy	16,27	A268
	Joint Stock Company DniproAzot, Dniprodzerzhinsk	8,85	A269
	Alle andre selskaber	16,84	A999

3. I tilfælde, hvor varer er blevet beskadiget før overgangen til fri omsætning, og hvor den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, derfor fordeles med henblik på fastsættelse af toldværdien i henhold til artikel 145 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽¹⁾, reduceres det toldbeløb, der er beregnet på grundlag af bestemmelserne i stk. 2, med en procentsats svarende til fordelingen af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales.

4. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er angivet.

Artikel 2

1. Importerede varer undtages fra den ved artikel 1 indførte antidumpingtold, forudsat at de er fremstillet og direkte eksporteret (dvs. faktureret og sendt) til den første uafhængige kunde i Fællesskabet, der handler som importør, af det selskab, som er anført herunder, og hvis tilsagn er godtaget af Kommissionen, når denne import er i overensstemmelse med stk. 2.

Land	Selskab	Taric-tillægskode
Bulgarien	Chimco AD, Shose za Mesdra, 3037 Vratza	A272

2. a) Toldfritagelsen er betinget af, at der over for medlemsstaternes toldmyndigheder fremlægges en gyldig handelsfaktura, der er udstedt af det i stk. 1 anførte selskab, samtidig med angivelsen om overgang til fri omsætning i henhold til et tilsagn.
- b) Tilsagnsfakturaen skal overholde kravene til sådanne fakturaer, som er fastsat i de af Kommissionen godtagne tilsagn, og som for de vigtigste elementers vedkommende er anført i bilaget til denne forordning.
- c) Toldfritagelsen er yderligere betinget af, at de varer, der er angivet og frembudt for toldmyndighederne, svarer nøjagtig til beskrivelsen i tilsagnsfakturaen.
3. Importerede varer, der ledsages af en tilsagnsfaktura, skal angives under Taric-tillægskoden, der er anført i stk. 1.

Artikel 3

De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af den midlertidige antidumpingtold i henhold til forordning (EF) nr. 1497/2001 opkræves endeligt med den todsats, der blev endeligt indført på importen af urinstof, også i vandig opløsning, henhørende under KN-kode 3102 10 10 og 3102 10 90 og med oprindelse i Belarus, Bulgarien, Kroatien, Estland, Libyen, Litauen, Rumænien og Ukraine.

Beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, frigives.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. januar 2002.

På Rådets vegne

J. PIQUÉ I CAMPS

Formand

(¹) EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 993/2001 (EFT L 141 af 28.5.2001, s. 1).

BILAG

Følgende oplysninger skal fremgå af handelsfakturaer for selskabets salg til Fællesskabet af urinstof, der er omfattet tilsagnet.

1. Overskriften »HANDELSFAKTURA FOR VARER, DER ER OMFATTET AF ET TILSAGN«
 2. Navnet på det i artikel 2, stk. 1, nævnte selskab, der udsteder handelsfakturaen
 3. Handelsfakturaens nummer
 4. Handelsfakturaens udstedelsesdato
 5. Den Taric-tillægskode, under hvilken de af fakturaen omfattede varer skal toldangives ved Fællesskabets grænse
 6. En nøjagtig varebeskrivelse, herunder:
 - varekodenummeret
 - en beskrivelse af de varer, der svarer til varekodenummeret (dvs. »nr. 1 urinstof i løs vægt«, »nr. 2 urinstof i sække«)
 - selskabets eventuelle varekodenummer
 - KN-kode
 - mængde (i tons)
 7. En beskrivelse af salgsbetingelserne, herunder:
 - pris pr. ton
 - betalingsbetingelser
 - leveringsbetingelser
 - samlede rabatter og nedslag
 8. Navnet på det selskab, der handler som importør, og til hvilket fakturaen er udstedt direkte af selskabet
 9. Navnet på den funktionær i selskabet, der har udstedt fakturaen, og følgende underskrevne erklæring:

»Undertegnede bekræfter, at salget fra [selskabets navn] til direkte eksport til Det Europæiske Fællesskab af de varer, der er omfattet af denne faktura, finder sted inden for rammerne af og i henhold til bestemmelserne i det tilsagn, der er afgivet af [selskabets navn], og som Europa-Kommissionen har godtaget ved forordning (EF) nr. 1497/2001. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.«
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 93/2002**af 18. januar 2002****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 19. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 18. januar 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	98,6
	204	108,5
	212	110,5
	624	242,6
	999	140,1
0707 00 05	052	169,4
	628	191,7
	999	180,6
0709 90 70	052	228,6
	204	330,4
	999	279,5
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	52,1
	204	58,2
	212	50,2
	220	48,4
	508	13,4
	999	44,5
0805 20 10	204	94,5
	999	94,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	61,1
	464	94,0
	624	76,0
	999	77,0
	0805 50 10	052
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	600	59,1
	999	57,5
	060	40,6
	400	106,5
	404	95,9
	720	110,2
	728	105,5
	999	91,7
0808 20 50	400	106,9
	512	64,6
	720	88,1
	999	86,5

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 94/2002

af 18. januar 2002

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2826/2000 om oplysningskampaner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2826/2000 af 19. december 2000 om oplysningskampaner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked⁽¹⁾, særlig artikel 12 og 16, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der bør fastsættes gennemførelsesbestemmelser for oplysningskampanerne og salgsfremstødene for landbrugsprodukter og subsidiært for fødevarer på det indre marked.
- (2) For at sikre en korrekt forvaltning bør der fastsættes en tidsplan ved udarbejdelsen af listen over temaer og produkter, der omfattes af ovennævnte oplysningskampaner og salgsfremstød.
- (3) For at undgå enhver risiko for konkurrenceforvriddning bør der fastsættes retningslinjer for henvisning til den særlige oprindelse for de produkter, der omfattes af oplysningskampaner og salgsfremstød.
- (4) Proceduren for præsentation af programmerne og for valg af gennemførelsesorganet bør fastsættes på en sådan måde, at der sikres fri konkurrence og fri bevægelighed for tjenesteydelserne.
- (5) Der bør fastsættes kriterier for medlemsstaternes udvælgelse af programmer og Kommissionens behandling af dem for at sikre, at EF-reglerne overholdes og foranstaltningerne gennemføres effektivt især under overholdelse af bestemmelserne i Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler⁽²⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 2001/78/EF⁽³⁾.
- (6) Som led i et samarbejde med medlemsstaterne og efter behandling af programmerne underretter Kommissionen forvaltningskomitéen om de godkendte programmer og de tilhørende budgetter.
- (7) Med henblik på at opstille rammer for de programmer, som skal gennemføres, bør der udarbejdes generelle retningslinjer for de pågældende kampaner. I henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 2826/2000 skal kampanerne være af informativ karakter. I første omgang udarbejdes retningslinjerne for et vist antal fremtrædende sektorer. Der bliver dog mulighed for, at andre sektorer eller temaer kan tilføjes på et senere tidspunkt. Der vil blive udarbejdet retningslinjer for sektoren for levende planter og blomsterdyrkningsprodukter.
- (8) For at sikre, at EF-foranstaltningerne er effektive, bør der fastsættes prioriteringskriterier for udvælgelse af programmer, så deres virkning bliver optimal.
- (9) I tilfælde af programmer, der vedrører flere medlemsstater, bør der fastsættes foranstaltninger for at sikre koordinering mellem disse medlemsstater ved indgivelse og behandling af programmerne.
- (10) Det bør fastsættes, hvilke følger en nedsættelse af EF's finansiering i givet fald vil få, når en organisation udelukkes på grund af en medlemsstats manglende medfinansiering, og når artikel 9, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2826/2000 ikke finder anvendelse.
- (11) Det bør fastsættes, hvilken kontrol medlemsstaterne skal føre med de programmer, de direkte forvalter.
- (12) Bestemmelserne for EF's medfinansiering bør anføres for at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning. Det bør bl.a. præciseres, at for de flerårige programmer kan EF's samlede finansielle bidrag ikke overstige 50 % af de samlede omkostninger.
- (13) De forskellige bestemmelser om opfyldelsen af forpligtelserne bør nedfældes i kontrakter, der inden for en rimelig frist indgås mellem de interesserede og medlemsstaternes kompetente organer på grundlag af standardkontrakter, som Kommissionen stiller til rådighed.
- (14) For at sikre en korrekt opfyldelse af kontrakten bør kontrahenten over for det kompetente organ stille en sikkerhed svarende til 15 % af Fællesskabets bidrag. Af samme grund bør der stilles sikkerhed, hvis der ansøges om forskud.

⁽¹⁾ EFT L 328 af 21.12.2000, s. 2.

⁽²⁾ EFT L 209 af 24.7.1992, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 285 af 29.10.2001, s. 1.

- (15) Det primære krav, jf. artikel 20 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1932/1999 ⁽²⁾, bør fastsættes.
- (16) Med hensyn til kravene til budgetforvaltning er det nødvendigt at fastsætte en bød for de tilfælde, hvor ansøgningerne om mellemiggende betalinger ikke indgives eller indgives for sent, eller hvor fristen for medlemsstaternes udbetaling af beløb ikke overholdes.
- (17) For at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning og for at undgå risikoen for, at de planlagte udbetalinger opbruger hele Fællesskabets finansielle bidrag, så der ikke længere vil være noget restbeløb at udbetale, bør det fastsættes, at forskuddet og de forskellige mellemiggende betalinger tilsammen ikke må overstige 80 % af Fællesskabets bidrag. Af samme grund bør ansøgningen om udbetaling af restbeløbet være det kompetente organ i hænde inden en bestemt dato.
- (18) Det er nødvendigt, at medlemsstaterne fører kontrol med foranstaltningernes gennemførelse, og at Kommissionen holdes underrettet om resultaterne af de foranstaltninger, der er fastsat i nærværende forordning. Med henblik på en korrekt forvaltning af finansieringsbestemmelserne bør der fastsættes et samarbejde mellem medlemsstaterne, når foranstaltningerne gennemføres i en anden medlemsstat end den, hvor det kontraherende kompetente organ er etableret.
- (19) Ved vedtagelsen af forordning (EF) nr. 2826/2000 blev oplysningskampagnerne og salgsfremstødene for landbrugsprodukter i det indre marked harmoniseret og samlet i et enkelt dokument. Det er derfor nødvendigt også at harmonisere og forenkle gennemførelsesbestemmelserne i forhold til de eksisterende sektorspecifikke regler. De gældende sektorspecifikke bestemmelser og gennemførelsesforordninger om fremme af landbrugsprodukter bør derfor ophæves.
- (20) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Fællesmødet for Forvaltningskomitéerne — Fremme af Landbrugsprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ved »program« som omhandlet i artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2826/2000 forstås en sammenhængende række foranstaltninger, som er af et tilstrækkeligt omfang til, at de kan bidrage til en øget oplysning om de pågældende produkter og medvirke til en øget afsætning heraf.

⁽¹⁾ EFT L 205 af 3.8.1985, s. 5.

⁽²⁾ EFT L 240 af 10.9.1999, s. 11.

Artikel 2

1. Under iagttagelse af de kriterier, som er omhandlet i artikel 3 i forordning (EF) nr. 2826/2000, skal det budskab, der via salgsfremstødene og/eller oplysningskampagnerne formidles til forbrugerne eller andre målgrupper, være baseret på det pågældende produkts særlige kvalitet og/eller kendetegn.

2. Enhver omtale af et produkts oprindelse skal være af underordnet betydning i forhold til det budskab, der lægges hovedvægt på i kampagnen. Et produkts oprindelse kan dog angives i forbindelse med en foranstaltning, hvis der er tale om en betegnelse, der har hjemmel i EF-bestemmelserne, eller hvis denne oplysning i forbindelse med produktet er nødvendig til illustration af oplysningskampagnen eller salgsfremstødet.

Artikel 3

Listen over de temaer og produkter, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 2826/2000, udarbejdes hvert andet år senest den 31. marts. Den første liste er anført i bilag I til denne forordning.

De nationale myndigheder, der har ansvaret for anvendelsen af denne forordning, er angivet i bilag II.

Artikel 4

De programmer, der er omhandlet i artikel 1, gennemføres over en periode på mindst et år og højst tre år fra datoen for påbegyndelsen af den pågældende kontrakts løbetid.

Artikel 5

1. Med henblik på gennemførelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 6 i forordning (EF) nr. 2826/2000, modtager den interesserede medlemsstat efter indkaldelsen af forslag inden den 15. juni og for første gang inden den 15. marts programmer fra Fællesskabets erhvervs- og brancheorganisationer, der er repræsentative for den eller de pågældende sektorer. I disse programmer overholdes de retningslinjer, som er omhandlet i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2826/2000, og de nærmere specifikationer med udelukkelses-, udvælgelses- og tildelingskriterier, som de interesserede medlemsstater offentliggør med henblik herpå.

Retningslinjerne udarbejdes for første gang i bilag III til denne forordning.

2. For de aftaler, der vedrører de enkelte medlemsstater, træffer disse de fornødne foranstaltninger for at sikre, at de tilslagsgivende myndigheder overholder bestemmelserne i direktiv 92/50/EØF.

3. Hvis der planlægges et oplysnings- og/eller salgsfremmende program, som vedrører flere medlemsstater, samarbejder disse om udarbejdelsen af fælles specifikationer og indkaldelse af forenelige forslag.

4. Efter indkaldelsen af forslag udarbejder de i stk. 1 omhandlede organisationer i samarbejde med det eller de gennemførelsesorganer, som de har valgt efter en indkaldelse af bud, som er foregået med passende midler, der er kontrolleret af medlemsstaten, programmer for de pågældende salgsmæssige og oplysningskampagner.

5. Hvis der er tale om programmer vedrørende flere medlemsstater, samarbejder de pågældende medlemsstater om udvælgelsen af programmerne, ligesom de forpligter sig til at bidrage til finansieringen heraf i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2.

Artikel 6

Hvis en medlemsstat ikke bidrager til finansieringen, og artikel 9, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2826/2000 ikke anvendes, udelukkes brancheorganisationen i den pågældende medlemsstat fra at deltage i programmet.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne meddeler hvert år senest den 31. august og for første gang den 15. maj Kommissionen den foreløbige liste over de programmer og gennemførelsesorganer, de har udvalgt, sammen med en kopi af de pågældende programmer. I forbindelse med programmer, der vedrører flere medlemsstater, gives denne meddelelse efter aftale mellem de berørte medlemsstater.

2. Hvis det konstateres, at et forelagt program ikke er i overensstemmelse med EF-bestemmelserne eller de i bilag III omhandlede retningslinjer, underretter Kommissionen senest 60 kalenderdage efter modtagelsen af den foreløbige liste den eller de berørte medlemsstater om, at hele eller en del af det pågældende program ikke er støtteberettiget.

3. Efter gennemsyn af programmerne underretter Kommissionen senest den 15. november og for første gang den 31. juli de fælles forvaltningskomitéer som fastsat i artikel 13 i forordning (EF) nr. 2826/2000 om, hvilke programmer den har udvalgt, og om de tilsvarende budgetter.

4. Den brancheorganisation, der har foreslået et godkendt program, er ansvarlig for den korrekte gennemførelse heraf.

Artikel 8

Såfremt artikel 7 i forordning (EF) nr. 2826/2000 anvendes, meddeles den foreløbige liste over programmerne til Kommissionen senest den 30. september og for første gang den 15. juni. De fælles forvaltningskomitéer underrettes senest den 15. december og for første gang den 15. september.

Artikel 9

1. Fællesskabets finansielle bidrag til de salgsmæssige og oplysningskampagner, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 2826/2000, fastsættes således:

- a) 50 % af de faktiske omkostninger ved foranstaltningerne for programmer af en varighed på et år
- b) 60 % af de faktiske omkostninger ved foranstaltningerne det første år og 40 % det andet år for programmer af en varighed på to år, uden at Fællesskabets samlede bidrag dog kan overstige 50 % af de samlede omkostninger
- c) 60 % af de faktiske omkostninger ved foranstaltningerne det første år, 50 % det andet år og 40 % det tredje år for foranstaltninger af en varighed på tre år, uden at Fællesskabets samlede bidrag dog kan overstige 50 % af de samlede omkostninger.

Dette finansielle bidrag udbetales til de medlemsstater, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2826/2000.

2. Medlemsstaternes finansielle bidrag til de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2826/2000, er lig med 20 % af de faktiske omkostninger ved foranstaltningerne. Hvis flere medlemsstater deltager i finansieringen, fastlægges deres andele, så de forholdsvis svarer til det finansielle bidrag fra den organisation på deres område, der har været med til at fremsætte forslaget.

Artikel 10

1. Straks efter opstillingen af den definitive liste, jf. artikel 6, stk. 3, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 2826/2000, over de programmer, som medlemsstaterne har valgt, giver medlemsstaten de enkelte berørte organisationer meddelelse om resultatet af deres ansøgning. Medlemsstaterne indgår kontrakter med de udvalgte organisationer senest 30 kalenderdage herefter. Efter fristens udløb kan der ikke indgås kontrakter, medmindre Kommissionen har givet en forhåndsgodkendelse.

2. Medlemsstaterne benytter standardkontrakter, som Kommissionen stiller til deres rådighed.

3. Kontrakten kan først indgås af de to parter, når der til sikring af kontraktens korrekte opfyldelse er stillet en sikkerhed svarende til 15 % af det årlige maksimumsbeløb for Fællesskabets og den eller de pågældende medlemsstaters finansiering. Sikkerheden stilles på betingelserne i afsnit III i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85.

Hvis kontrahenten er et offentligretligt organ, eller hvis det drejer sig om den tilsynsførende myndighed for dette organ, kan en skriftlig garanti svarende til den i første afsnit omhandlede procentsats fra den tilsynsførende myndighed dog accepteres, hvis sidstnævnte:

- forpligter sig til at overvåge, at de indgåede forpligtelser opfyldes korrekt
- kontrollerer, at modtagne beløb faktisk anvendes til at opfylde de indgåede forpligtelser.

Beviset for sikkerhedsstillingen skal være medlemsstaten i hænde inden udløbet af fristen i stk. 1.

Sikkerheden frigives inden for fristerne og på de betingelser, der er fastsat i artikel 12 i denne forordning for udbetaling af restbeløbet.

4. Det primære krav, jf. artikel 20 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85, er gennemførelse af de foranstaltninger, der er fastsat i kontrakten.

5. Medlemsstaten sender straks Kommissionen en kopi af kontrakten og bevis for sikkerhedsstillelsen. Den sender også en kopi af den kontrakt, den udvalgte organisation har indgået med gennemførelsesorganet.

Denne kontrakt skal indeholde en forpligtelse for gennemførelsesorganet til at underkaste sig den i artikel 13 omhandlede kontrol.

Artikel 11

1. Senest 30 kalenderdage efter datoen for kontraktens underskrivelse kan kontrahenten indgive en forskudsansøgning til medlemsstaten, ledsaget af den i stk. 3 omhandlede sikkerhedsstillelse. Når fristen er udløbet, kan der ikke mere ansøges om forskud.

Forskuddet kan højst udgøre 30 % af det årlige bidrag fra Fællesskabet og fra den eller de berørte medlemsstater.

2. Medlemsstaten skal udbetale forskuddet senest 30 kalenderdage efter, at forskudsansøgningen er indgivet. Hvis fristen overskrides, anvendes bestemmelserne i artikel 4 i forordning (EF) nr. 296/96⁽¹⁾.

3. Forskuddet udbetales på betingelse af, at kontrahenten over for medlemsstaten stiller en sikkerhed svarende til 110 % af forskuddet på betingelserne i afsnit III i forordning (EØF) nr. 2220/85.

Hvis kontrahenten er et offentligretligt organ, eller hvis det drejer sig om den tilsynsførende myndighed for dette organ, kan en skriftlig garanti svarende til den i foregående afsnit omhandlede procentsats fra den tilsynsførende myndighed dog accepteres af det kompetente organ, hvis myndigheden forpligter sig til at udbetale sikkerhedsbeløbet i tilfælde af, at retten til forskuddet ikke er fastslået.

Artikel 12

1. Ansøgninger om mellemliggende betalinger af bidrag fra Fællesskabet og medlemsstaterne indgives inden udgangen af den første kalendermåned efter den måned, hvor hver tremånedersperiode efter datoen for kontraktens underskrivelse udløber. Disse ansøgninger skal vedrøre udgifter, der er afholdt i den pågældende tremånedersperiode, og være ledsaget af sammenfattende udgiftsopgørelse med tilhørende bilag og en foreløbig rapport om kontraktens gennemførelse. Er der ikke afholdt udgifter i løbet af den pågældende tremånedersperiode, fremsendes oplysning herom inden for samme frist som den, der gælder for ansøgninger om mellemliggende betalinger.

For sen indgivelse af ansøgning om mellemliggende betaling ledsaget af dokumentation medfører, at restbeløbet nedsættes med 3 % for hver hele måneds forsinkelse, bortset fra tilfælde af force majeure.

Disse betalinger og det i artikel 11, stk. 1, omhandlede forskud må tilsammen ikke overstige 80 % af Fællesskabets og de pågældende medlemsstaters samlede årlige finansielle bidrag.

Når dette niveau er nået, kan der ikke indgives ansøgning om mellemliggende betaling.

2. Ansøgningen om betaling af restbeløbet indgives senest fire måneder efter datoen for afslutningen af de årlige foranstaltninger, der er fastsat i kontrakten.

Ansøgningen betragtes som indgivet, hvis den ledsages af:

- en sammenfattende udgiftsopgørelse, der viser de planlagte og de afholdte udgifter, med tilhørende bilag for de pågældende udgifter
- en oversigt over de gennemførte foranstaltninger (aktivitetsrapport)
- en af kontrahenten udfærdiget rapport om den interne evaluering af de opnåede resultater, der kan konstateres på rapportens dato, samt den brug, der kan gøres heraf.

Hvis ansøgningen om restbeløbet indgives efter fristens udløb, nedsættes beløbet med 3 % for hver måneds forsinkelse, bortset fra tilfælde af force majeure.

3. Restbeløbet udbetales efter kontrol af de i stk. 2 omhandlede dokumenter.

Restbeløbet nedsættes i forhold til omfanget af eventuel manglende opfyldelse af det primære krav, der er omhandlet i artikel 10, stk. 4.

4. Den i artikel 11, stk. 3, omhandlede sikkerhed frigives i det omfang, den definitive ret til det udbetalte forskud er fastslået.

5. Medlemsstaten foretager de i stk. 1-4 nævnte udbetalinger inden for en frist på 60 kalenderdage fra ansøgningens modtagelse. Denne betalingsfrist kan dog på ethvert tidspunkt inden for perioden på 60 kalenderdage efter første registrering af betalingsanmodningen suspenderes af Kommissionen, såfremt denne meddeler kreditorcontrahenten, at ansøgningen ikke opfylder de gældende krav, enten fordi fordringen ikke kan anerkendes, ikke er forfalden eller ikke er vedlagt den dokumentation, der kræves for alle supplerende ansøgninger, eller fordi medlemsstaten finder det nødvendigt at indhente yderligere oplysninger eller at foretage kontrol. Fristen fortsætter med at løbe fra datoen for modtagelse af de ønskede oplysninger, som skal fremsendes inden for en frist på 30 kalenderdage. Hvis fristen for ovennævnte betalinger overskrides, nedsættes de beløb, der refunderes medlemsstaten, jf. bestemmelserne i artikel 4 i forordning (EF) nr. 296/96, medmindre der foreligger force majeure.

6. Den garanti, der er nævnt i artikel 10, stk. 3, skal være gyldig, indtil restbeløbet er betalt, og den frigives ved frigørelsesbrev fra det kompetente organ.

7. Medlemsstaten sender følgende dokumenter til Kommissionen senest 30 kalenderdage efter at have modtaget dem:

- tremånedersrapporter om kontraktens opfyldelse
- udgiftsopgørelser og oversigter som nævnt i artikel 12, stk. 2, litra a) og b)
- rapport om den interne evaluering.

⁽¹⁾ EFT L 39 af 17.2.1996, s. 5.

8. Efter udbetalingen af restbeløbet sender medlemsstaten Kommissionen en opgørelse over de udgifter, der er afholdt i forbindelse med kontrakten.

Opgørelsen bekræfter endvidere, at det ved kontrol er fastslået, at alle udgifter skal betragtes som støtteberettigede i henhold til kontrakten.

9. Inddragne sikkerhedsbeløb og pålagt bod fratrækkes i givet fald i de udgifter, der anmeldes til EUGFL, Garantisektionen, for den del, der svarer til EF's medfinansiering.

Artikel 13

1. Medlemsstaten træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for bl.a. ved teknisk, administrativ og regnskabsmæssig kontrol hos kontrahenten og gennemførelsesorganet at kontrollere:

- a) at de forelagte oplysninger og bilag er korrekte, og
- b) at alle forpligtelser i henhold til kontrakten er opfyldt.

Medlemsstaten underretter snarest muligt Kommissionen om alle uregelmæssigheder, der konstateres under kontrollen, uden at dette dog indskrænker anvendelsen af bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 595/91⁽¹⁾.

2. Med henblik på kontrollen af de i denne forordning omhandlede foranstaltninger fastlægger den pågældende medlemsstat, hvilke midler der er bedst egnede til at sikre denne kontrol, og den underretter Kommissionen herom.

3. I forbindelse med programmer, der dækker flere medlemsstater, træffer disse medlemsstater de fornødne foranstaltninger med henblik på at samordne kontrollen, og de underretter Kommissionen herom.

4. Kommissionen kan på ethvert tidspunkt deltage i den i stk. 2 og 3 omhandlede kontrol. Medlemsstaternes kompetente organer underretter med henblik herpå rettidigt Kommissionen om den påtænkte kontrol.

Kommissionen kan endvidere foretage den supplerende kontrol, som den måtte anse for nødvendig.

Artikel 14

1. Ved uretmæssig udbetaling har modtageren pligt til at tilbagebetale de pågældende beløb med tillæg af renter for den periode, der forløber mellem udbetalingen og tilbagebetalingen.

Rentesatsen er den på datoen for den uretmæssige udbetaling gældende rentesats, som anvendes i forbindelse med eurotransaktioner foretaget af Den Europæiske Centralbank, og som offentliggøres i C-udgaven af *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, forhøjet med 3 procentpoint.

2. De tilbagekrævede beløb og renterne indbetales til de udbetalende organer, som trækker dem fra de udgifter, som Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget finansierer, i forhold til Fællesskabets medfinansiering.

⁽¹⁾ EFT L 67 af 14.3.1991, s. 11.

Artikel 15

Bestemmelserne i artikel 10-14 anvendes også for programmer, der forelægges efter artikel 7 i forordning (EF) nr. 2826/2000.

For disse programmer indgås der kontrakter mellem de pågældende medlemsstater og de udvalgte gennemførelsesorganer.

Artikel 16

1. Følgende bestemmelser ophæves:

- a) Artikel 13-17 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2159/89 af 18. juli 1989 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser til de særlige foranstaltninger for nødder og johannesbrød, der er fastsat i afsnit IIA i Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72⁽²⁾.
- b) Artikel 6 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1905/94 af 27. juli 1994 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 399/94 om særlige foranstaltninger for tørrede druer⁽³⁾.

2. Følgende forordninger ophæves:

- a) Kommissionens forordning (EØF) nr. 1348/81 af 20. maj 1981 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1970/80 om almindelige gennemførelsesbestemmelser vedrørende foranstaltninger til fremme af forbruget af olivenolie i Fællesskabet⁽⁴⁾.
- b) Kommissionens forordning (EØF) nr. 1164/89 af 28. april 1989 om gennemførelsesbestemmelserne for støtte til spindhør og hamp⁽⁵⁾.
- c) Kommissionens forordning (EØF) nr. 2282/90 af 31. juli 1990 om gennemførelsesbestemmelser for foranstaltninger med henblik på at øge forbruget og anvendelsen af æbler samt forbruget af citrusfrugter⁽⁶⁾.
- d) Kommissionens forordning (EØF) nr. 3601/92 af 14. december 1992 om gennemførelsesbestemmelser for de specifikke foranstaltninger for spiseoliven⁽⁷⁾.
- e) Kommissionens forordning (EØF) nr. 1318/93 af 28. maj 1993 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2067/92 om foranstaltninger til forbrugsfremme og afsætning af kvalitetsoksekød⁽⁸⁾.
- f) Kommissionens forordning (EF) nr. 890/1999 af 29. april 1999 om tilrettelæggelse af oplysningskampagner om mærkningen af oksekød⁽⁹⁾.

⁽²⁾ EFT L 207 af 19.7.1989, s. 19.

⁽³⁾ EFT L 194 af 29.7.1994, s. 21.

⁽⁴⁾ EFT L 134 af 21.5.1981, s. 17.

⁽⁵⁾ EFT L 121 af 29.4.1989, s. 4.

⁽⁶⁾ EFT L 205 af 3.8.1990, s. 8.

⁽⁷⁾ EFT L 366 af 15.12.1992, s. 17.

⁽⁸⁾ EFT L 132 af 29.5.1993, s. 83.

⁽⁹⁾ EFT L 113 af 30.4.1999, s. 5.

- g) Kommissionens forordning (EF) nr. 3582/93 af 21. december 1993 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2073/92 om fremme af forbruget i Fællesskabet og udvidelse af markederne for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾
- h) Kommissionens forordning (EF) nr. 803/98 af 16. april 1998 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2275/96 om specifikke foranstaltninger for levende planter og blomsterdyrkningens produkter for 1998 ⁽²⁾.

3. Bestemmelserne i de i stk. 2 nævnte forordninger gælder fortsat for de oplysnings- og salgsfremmende programmer, som er vedtaget inden ikrafttrædelsen af denne forordning.

Artikel 17

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 326 af 28.12.1993, s. 23.

⁽²⁾ EFT L 115 af 17.4.1998, s. 5.

BILAG I

a) Liste over de temaer, som kan omfattes af oplysningskampagner og/eller salgsfremstød

- Oplysninger om de beskyttede oprindelsesbetegnelser (BOB), de beskyttede geografiske betegnelser (BGB), garanti-erne for traditionelle specialiteter (GTS) og de grafiske symboler, som er fastsat i landbrugsforskrifterne.
- Oplysninger om økologiske produktionsmetoder.
- Oplysninger om de landbrugsproduktionssystemer, der sikrer produkternes sporbarhed og mærkning.
- Oplysninger om fødevarers kvalitet og sikkerhed og om produkternes ernæringsmæssige og sundhedsmæssige aspekter.

b) Liste over de produkter, som kan være genstand for foranstaltninger

- Mejeriprodukter.
 - Kvbd, bordvin med geografisk betegnelse.
 - Friske frugter og grøntsager.
 - Forarbejdede frugter og grøntsager.
 - Levende planter og blomsterdyrkningens produkter.
-

BILAG II

**Liste over de kompetente organer i medlemsstaterne
(for forvaltning af forordning (EF) nr. 2702/1999 og (EF) nr. 2826/2000)**

Medlemsstat	Navn og adresse	
Belgien	<p>B.I.R.B. Rue de Trèves B-1040 Bruxelles</p> <p>Vlaamse Gemeenschap: Administratie Land- en Tuinbouw (ALT) (dhr. J. Van Liefferinge) Directeur-generaal Leuvenseplein 4 B-1000 Brussel</p> <p>Région wallonne: Agence Wallonne à l'Exportation (AWEX) (M. Ph. Suinen) Directeur général Place Saintelette 2 B-1080 Bruxelles</p>	<p>Tlf. (32-02) 287 24 11 Telefax (32-02) 230 25 33 e-mail</p> <p>Tlf. (32-02) 553 63 40 Telefax (32-02) 553 63 50 email jules.vanliefferinge@ewbl.vlaanderen.be</p> <p>Tlf. (32-02) 421 82 11 Telefax (32-02) 421 87 87 email mail@awex.wallonie.be</p>
Danmark	<p>Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Direktoratet for FødevareErhverv EU-Koordinationskontoret (Thor Lind Haugstrup) Kampmannsgade 3 DK-1780 København V</p> <p>Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Direktoratet for FødevareErhverv, Interventionskontoret (Carsten Andersen) Kampmannsgade 3 DK-1780 København V</p>	<p>Tlf. (45) 33 95 83 83 Telefax (45) 33 95 80 21 e-mail hau@dffe.dk</p> <p>Tlf. (45) 33 95 80 00/33 95 88 04 Telefax (45) 33 95 80 34 e-mail dffe@dffe.dk/caea@dffe.dk</p>
Tyskland	<p>Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (BLE) D-60631 Frankfurt/Main</p> <p>Referat 322 pflanzliche Erzeugnisse</p> <p>Referat 411 tierische Erzeugnisse</p>	<p>Tlf. Telefax e-mail www.dainet.de/ble/</p> <p>Tlf. (069) 15 64 335 Telefax (069) 15 64 940 e-mail</p> <p>Tlf. (069) 15 64 862/756 Telefax (069) 15 64 791 e-mail</p>
Grækenland	<p>Ministry of Agriculture Direction of Agricultural Extenses Acharnon Street 5 GR-10176 Athens</p>	<p>Tlf. 00 30 10 52 47 044 Telefax 00 30 10 52 48 022 e-mail direfarm@minagric.gr</p>
Spanien	<p>Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación (MAPA) Subsecretaría — Dirección General de Alimentación (Don Juan García Butragueño) Paseo Infanta Isabel 1, E-28014 Madrid</p>	<p>Tlf.: (34-91) 347 50 91 Telefax: (34-91) 347 51 68 e-mail:</p>
Frankrig	<p>Office national interprofessionnel des viandes de l'élevage et de l'aviculture (OFIVAL) (M. Geudar-Delahaye) 80, avenue des terroirs de France F-75607 Paris Cedex 12</p> <p>Office national interprofessionnel du lait et des produits laitiers (ONILAIT) (Mme Boulengier) 2, rue Saint-Charles F-75740 Paris Cedex 15</p> <p>Office national interprofessionnel des fruits, des légumes et de l'horticulture (ONIFLHOR) (M. Laneret) 164, rue de Javel F-75739 Paris Cedex 15</p>	<p>Tlf. 33 1 44 68 50 00 Telefax 33 1 44 68 52 33 e-mail</p> <p>Tlf. 33 1 73 00 50 00 Telefax 33 1 73 00 50 50 e-mail</p> <p>Tlf. 33 1 44 25 36 36 Telefax 33 1 44 25 31 69 e-mail</p>

Medlemsstat	Navn og adresse	
	<p>Office national interprofessionnel des vins (ONIVINS) (M. Dairien) 232, rue de Rivoli F-75001 Paris</p> <p>Office national interprofessionnel des produits de la mer et de l'aquaculture (OFIMER) (M. Merckelbagh) 11, rue de Sébastopol F-75001 Paris</p> <p>Office national interprofessionnel des céréales (ONIC) Office national interprofessionnel des oléagineux, protéagineux et cultures textiles (ONIOL) (M. Drege) 21, avenue Bosquet F-75015 Paris</p> <p>Institut national des appellations d'origines (INAO) (M. Bernard) 138, Champs-Élysées F-75008 Paris</p> <p>Fonds d'intervention et de régulation du marché du sucre (FIRS) (Mme Ulmann) 120, boulevard de Courcelles F-75017 Paris</p> <p>Office de développement de l'économie agricole des départements d'outre-mer (ODEADOM) (M. Lefevre) 31, quai de Grenelle, Tour Mercure 1 F-75738 Paris Cedex 15</p> <p>Office national interprofessionnel des plantes à parfum, aromatiques et médicinales (ONIPPAM) (M. De Laurens) 25, rue du Maréchal Foch F-04130 Voix</p>	<p>Tlf. 33 1 42 86 32 00 Telefax 33 1 40 15 06 96 e-mail</p> <p>Tlf. 33 1 53 00 96 96 Telefax 33 1 53 00 96 99 e-mail</p> <p>Tlf. 33 1 44 18 20 00 Telefax 33 1 45 51 90 99 e-mail</p> <p>Tlf. 33 1 53 89 80 00 Telefax 33 1 42 25 57 97 e-mail</p> <p>Tlf. 33 1 56 79 46 00 Telefax 33 1 56 79 46 50 e-mail</p> <p>Tlf. 33 1 53 95 41 70 Telefax 33 1 53 95 41 95 e-mail</p> <p>Tlf. 33 4 92 79 34 46 Telefax 33 4 92 79 33 22 e-mail</p>
Irland	Department of Agriculture, Food and Rural Development (Ms Maura Nolan) Kildare Street Dublin 2	Tlf. (353-1) 607 20 00/607 26 53 Telefax (353-1) 661 62 63 e-mail maura.nolan@daff.irlgov.ie
Italien	AGEA Dr. Alberto Migliorini Direzione Organismo Pagatore Via Palestro, 81 I-00185 Roma	Tlf. (39-06) 49 49 91 Telefax (39-06) 445 39 40 e-mail aimauo01@tin.it
Luxembourg	Administration des services techniques de l'Agriculture 16, route d'Esch, boîte postale 1904 L-1019 Luxembourg	Tlf. 45 71 72 215 Telefax 45 71 72 341 e-mail www.asta.etat.lu asta.asta@asta.etat.lu
Nederlandene	<p>Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij Directie I.Z.; desk P.P. Postbus 20401 2500 EK Den Haag Nederland</p> <p>Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij Agentschap LASER T.a.v. ir. M.A. Romeyn-van Zwieten Regio Zuid-West Postbus 1191 3300 BD Dordrecht Nederland</p>	<p>Tlf. (31-70) 378 68 68 Telefax (31-70) 378 61 05 e-mail p.j.buiter@iz.agro.nl</p> <p>Tlf. (31-78) 639 53 95 Telefax (31-78) 639 53 94 e-mail m-a.romeyn@laser.agro.nl</p>

Medlemsstat	Navn og adresse	
Østrig	Agrarmarkt Austria Dresdner Straße 70 A-1200 Wien Wein: Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft Stubering 12 A-1010 Wien	Tlf. (43-1) 33 151-0 Telefax (43-1) 33 151-297 e-mail www.ama.at Tlf. (43-1) 711 00-0 Telefax (43-1) 711 00-29 01 e-mail
Portugal	Ministério da Agricultura (GPPAA) Rua padre António Vieira, n.º 1 P-1099-073 Lisboa	Tlf. (351) 21 381 93 36 Telefax (351) 21 381 93 22 e-mail anacastro@GPPAA.min-agricultura.pt
Finland	Ministry of Agriculture and Forestry Intervention Unit (SIRVIO Tapani) PO Box 30 FIN-00023 GOVERNMENT	Tlf. (358-9) 160 27 54 Telefax (358-9) 160 97 90 e-mail petri.koskela@mmm.fi
Sverige	Swedish Board of Agriculture S-55182 Jönköping	Tlf. (46-36) 15 50 00, 15 58 58 Telefax (46-36) 71 95 11 e-mail jordbruksverket@sjv.se Maria.nyquist@sjv.se
Det Forenede Kongerige	Ministry of Agriculture, Fisheries and Food (MAFF) International Relations and Export Promotion Division (Jill Russell) Whitehall Place (East Block) London SW1A 2 HH	Tlf. (44-207) 270 19 04 Telefax (44-207) 270 84 94 e-mail j.russell@irep.maff.gsi.gov.uk

BILAG III

RETNINGSLINJER FOR SALGSFREMSTØD PÅ DET INDRE MARKED

Oplysninger om Fællesskabets system for beskyttede oprindelsesbetegnelser (BOB), beskyttede geografiske betegnelser (BGB) og garantierne for traditionelle specialiteter (GTS) samt deres respektive logoer

1. SAMLET ANALYSE AF SITUATIONEN

Den oplysningskampagne, som Fællesskabet gennemførte i 1996-1998, har udgjort de første bestræbelser på at udbrede kendskabet til eksistensen og betydningen af samt fordelene ved de to europæiske systemer for valorisering og beskyttelse af fødevarers specifikke karakter.

På baggrund af den begrænsede varighed af denne oplysningskampagne synes det hensigtsmæssigt at udbrede kendskabet til disse betegnelser, der for øjeblikket vedrører omkring 562 produkter fra Fællesskabet, gennem en fortsættelse af indsatsen for at oplyse om deres betydning og fordele. Denne information vil også omhandle de EF-logoer, der er indført i den forbindelse, specielt det logo, der indførtes i 1998, vedrørende BOB/BGB.

2. MÅL

- Opmuntre produktions- og forarbejdningsvirksomheder til at anvende disse kvalitetssystemer.
- Stimulere efterspørgslen efter de pågældende produkter ved at informere forbrugerne og distributionsvirksomhederne om systemernes eksistens, betydning og fordele samt om logoerne og betingelserne for at få tildelt betegnelserne og for kontrollen i tilknytning hertil.

3. PRIMÆRE MÅLGRUPPER

- Produktions- og forarbejdningsvirksomheder.
- Distributionsvirksomheder (supermarkeder, grossister, detailhandlende, restauranter).
- Forbrugere.
- Opinionsledere.

4. HOVEDBUDSKABER

- Produktets specificitet i tilknytning til dets geografiske oprindelse (BOB/BGB).
- Produktets specificitet i tilknytning til dets særlige, traditionelle produktionsmetode uafhængigt af produktionsområdet (GTS).
- Kvalitetsaspekter (sikkerhed, ernærings- og organoleptisk værdi, sporbarhed).
- De pågældende produkters store forskelligartethed og deres smagskvaliteter.
- Præsentation af visse produkter, der er registreret som BOB/BGB eller GTS, som eksempel på vellykket valorisering af specifikke fødevarer.

5. VIGTIGSTE INSTRUMENTER

- Elektroniske værktøjer (Internetsteder).
- PR-kontakter med medierne (den specialiserede presse, dameblade, madblade).
- Kontakter med forbrugersammenslutninger.
- Information på salgsstederne.
- Audiovisuelle medier.
- Skriftlig dokumentation (foldere, brochurer, osv.).
- Deltagelse i messer og udstillinger.
- Reklamer i den specialiserede presse.

6. PROGRAMMERNES VARIGHED

Fra 24 til 36 måneder med en definition af målsætningerne for hver etape.

7. VEJLEDENDE BUDGET

4 mio. EUR.

Oplysninger om det grafiske symbol for regionerne i Fællesskabets yderste periferi

1. SAMLET ANALYSE AF SITUATIONEN

Den eksterne evalueringsundersøgelse har vist, at Fællesskabets oplysningskampagne i 1998/99 vedrørende det grafiske symbol (logo) for regionerne i Fællesskabets yderste periferi har skabt en stor interesse i de forskellige produktionsgrene.

Således har en række produktions- og forarbejdningsvirksomheder anmodet om godkendelse af deres kvalitetsprodukter for at kunne benytte dette logo.

På baggrund af den begrænsede varighed af denne første oplysningskampagne synes det hensigtsmæssigt at udbrede dette logos ry i de forskellige målgrupper ved at fortsætte indsatsen for at oplyse om logoets betydning og fordele.

2. MÅL

- Udbrede kendskabet til logoets eksistens, betydning og fordele.
- Opmuntre producenter og forarbejdningsvirksomheder i de pågældende regioner til at anvende logoet.
- Forbedre kendskabet til logoet hos distributionsvirksomheder og forbrugere.

3. PRIMÆRE MÅLGRUPPER

- Lokale produktions- og forarbejdningsvirksomheder.
- Distributionsvirksomheder og forbrugere.
- Opinionsledere.

4. HOVEDBUDSKABER

- Typiske træk, naturligt produkt.
- Oprindelse i EF-regioner.
- Kvalitet (sikkerhed, ernærings- og organoleptisk værdi, produktionsmetode, tilknytning til oprindelsen).
- Eksotisme.
- Varieret udbud, også uden for sæsonen.
- Sporbarhed.

5. VIGTIGSTE INSTRUMENTER

- Elektroniske værktøjer (Internetsteder, osv.).
- Telefoninformationslinjer.
- PR-kontakter med medierne (f.eks. specialiserede journalister, dameblade, madblade).
- Demonstrationer på salgsstederne, udstillinger, messer, osv.
- Kontakter med læger og ernæringseksperter.
- Andre instrumenter (foldere, brochurer, opskrifter, osv.).
- Audiovisuelle medier.
- Reklamer i den specialiserede og lokale presse.

6. PROGRAMMERNES VARIGHED

Fra 24 til 36 måneder med en definition af målsætningerne for hver etape.

7. VEJLEDENDE BUDGET

3 mio. EUR.

Økologisk produktion

1. SAMLET ANALYSE AF SITUATIONEN

Forbruget af landbrugsprodukter, der stammer fra økologisk drift, finder især sted blandt bybefolkningen, men i sammenligning med forbruget af standardprodukter er forbruget dog endnu ikke særlig stort.

2. MÅL

- Udbrede kendskabet (gennem en popularisering) til EF-lovgivningen om økologiske produktionsmetoder og den gældende kontrol samt EF-logoet.
- Fremme forbruget af produkter fra det økologiske landbrug.
- Øge forbrugernes kendskab til økologisk landbrug og produkterne herfra.

3. PRIMÆRE MÅLGRUPPER

- Husstandene (familiefædre og -mødre mellem 20 og 50 år).
- Aktørerne i sektoren (oplyse dem om og gøre dem interesserede i at benytte EF-logoet).

4. HOVEDBUDSKABER

- Økologiske landbrugsprodukter er naturlige produkter, der passer til det moderne hverdagsliv, og som konsumeres med glæde. De stammer fra afgrøder, der er dyrket med miljøvenlige metoder. Disse produkter er underlagt strenge regler, hvis overholdelse kontrolleres af uafhængige eller offentlige organer.
- Budskabernes indhold skal være rationelt og positivt og tage hensyn til det karakteristiske forbrug i de forskellige målgrupper.
- EF-logoet viser, at produktet stammer fra økologisk landbrug, der opfylder strenge produktionskriterier, og som er underlagt en streng kontrol.

Denne information om EF-logoet kan suppleres af information om de kollektive logoer, som indføres i medlemsstaterne, såfremt specifikationerne opfylder strengere krav end dem, der gælder for EF-logoet.

5. VIGTIGSTE INSTRUMENTER

- Internetsteder.
- Telefoninformationslinjer.
- Kontakter med medierne (f.eks. specialiserede journalister, dameblade).
- Kontakter med læger og ernæringseksperter.
- Kontakter med undervisningssektoren.
- Andre instrumenter (foldere, brochurer, osv.).
- Visuelle medier (biografer, specialiserede TV-kanaler).
- Radiospots.
- Reklamer i den specialiserede presse (for kvinder og ældre mennesker).

6. PROGRAMMERNES VARIGHED

Fra 12 til 36 måneder med en præference for flerårige programmer, der definerer målsætningerne for hver etape.

7. VEJLEDENDE BUDGET

6 mio. EUR.

Mælk og mejeriprodukter

1. SAMLET ANALYSE AF SITUATIONEN

Faldende forbrug af flydende mælk, særligt udpræget i lande med stort forbrug, hvilket primært skyldes konkurrencen fra læskedrikke blandt de unge. Til gengæld er forbruget af mejeriprodukter udtrykt i mælkemængde generelt stigende.

2. MÅL

- Øge forbruget af flydende mælk.
- Fastholde forbruget af mejeriprodukter.
- Stimulere de unges forbrug.

3. PRIMÆRE MÅLGRUPPER

- Børn og unge, særlig piger i alderen 8-13 år.
- Unge kvinder og familiemødre på 20-40 år.

4. HOVEDBUDSKABER

- Mælk og mejeriprodukter er sunde, naturlige, dynamiske produkter, som passer til det moderne hverdagsliv, og som kan indtages med glæde.
- Budskaberne skal have et positivt indhold og tage hensyn til det karakteristiske forbrug på de forskellige markeder.
- Det er vigtigt at sikre kontinuerlige hovedbudskaber under hele programmets varighed for at overbevise forbrugerne om, at det er gavnligt for kroppen regelmæssigt at indtage disse produkter.

5. VIGTIGSTE INSTRUMENTER

- Elektroniske værktøjer.
- Telefoninformationslinjer.
- Kontakter med medierne (f.eks. specialiserede journalister, dameblade, blade for unge).
- Kontakter med læger og ernæringseksperter.
- Kontakter til undervisningssektoren.
- Andre instrumenter (foldere og brochurer, spil til børn, osv.).
- Demonstrationer på salgsstedet.
- Visuelle medier (biografer, specialiserede TV-kanaler).
- Radiospots.
- Reklamer i den specialiserede presse (for unge og kvinder).

6. PROGRAMMERNES VARIGHED

Fra 12 til 36 måneder med en præference for flerårige programmer, der definerer målsætningerne for hver etape.

7. VEJLEDENDE BUDGET

6 mio. EUR.

Vin**1. SAMLET ANALYSE AF SITUATIONEN**

Sektoren er kendetegnet ved en rigelig produktion, samtidig med at forbruget stagnerer eller endog falder for visse kategorier. Desuden findes der et stigende udbud fra tredjelande.

2. MÅL

Informere forbrugerne om de mange forskellige produkter, deres kvalitet og produktionsforholdene for de europæiske vine og resultaterne af videnskabelige undersøgelser.

3. PRIMÆRE MÅLGRUPPER

Forbrugerne mellem 20 og 40 år.

4. HOVEDBUDSKABER

- EF-lovgivningen fastsætter strenge krav til produktion, kvalitetsbetegnelser, mærkning og markedsføring, som sikrer forbrugerne, at det tilbudte produkt har kvalitet og er sporbart.
- Glæden ved at kunne udvælge et produkt blandt et meget stort og forskelligartet udvalg af europæiske vine med forskellig oprindelse.
- De sundhedsmæssige virkninger af en moderat indtagelse af vin.

5. VIGTIGSTE INSTRUMENTER

- Oplysnings- og PR-kampagner.
- Uddannelsesiltag rettet mod distributionskæden og restaurationsbranchen.
- I form af kontakter til sundhedssektoren og den specialiserede presse.
- I form af andre instrumenter og værktøjer (Internetsteder, foldere og brochurer) for at påvirke forbrugernes valg og skabe øgede muligheder for forbrug i forbindelse med familiebegivenheder.

6. PROGRAMMERNES VARIGHED

Fra 12 til 36 måneder med en præference for flerårige programmer, der definerer målsætningerne for hver etape.

7. VEJLEDENDE BUDGET

6 mio. EUR.

Friske frugter og grøntsager

1. SAMLET ANALYSE AF SITUATIONEN

Sektoren er kendetegnet ved en situation med strukturel uligevægt på markedet, hvilket er mere markant for visse produkter, uanset den hidtidige kommunikationsindsats.

Det konstateres specielt, at forbrugerne under 35 år svigter dette marked, og det bliver endnu tydeligere, når det drejer sig om børn og unge i skolealderen. Dette er i modstrid med en alsidig kost.

2. MÅL

Produktets »friske« og »naturlige« image skal genskabes, og forbrugernes gennemsnitsalder skal sænkes ved primært at appellere til de unge.

3. PRIMÆRE MÅLGRUPPER

- Unge husstande under 35 år.
- Børn og unge i skolealderen.
- Kollektive bospisningssteder og skolekantiner.
- Læger og ernæringseksperter.

4. HOVEDBUDSKABER

- Naturlighed.
- Friskhed.
- Kvalitet (sikkerhed, ernærings- og organoleptisk værdi, produktionsmetoder, miljøbeskyttelse, tilknytning til oprindelsen).
- Glæde.
- Alsidig kost.
- Varieret udbud af friske og sæsonbetonede produkter.
- Nem tilberedning, frisk kost — ingen madlavning.
- Sporbarhed.

5. VIGTIGSTE INSTRUMENTER

- Elektroniske værktøjer (Internetsteder, som præsenterer produktet, og spil til de unge).
- Telefoninformationslinjer.
- PR-kontakter med medierne (f.eks. specialiserede journalister, dameblade, blade og magasiner for unge).
- Kontakter med læger og ernæringseksperter.
- Pædagogisk indsats over for børn og unge ved at mobilisere underviserne og de ansvarlige for skolernes kantiner.
- Andre instrumenter (foldere og brochurer med produktoplysninger og opskrifter, spil til børn osv.).
- Visuelle medier (biografer, specialiserede TV-kanaler).
- Radiospots.
- Reklamer i den specialiserede presse (for unge og kvinder).

6. PROGRAMMERNES VARIGHED

Fra 12 til 36 måneder med en præference for flerårige programmer, der definerer målsætningerne for hver etape.

7. VEJLEDENDE BUDGET

6 mio. EUR.

Forarbejdede frugter og grøntsager

1. SAMLET ANALYSE AF SITUATIONEN

Sektoren er kendetegnet ved en situation med strukturel uligevægt på markedet, hvilket er mere markant for visse produkter, som også er i skarp konkurrence med importerede produkter, og for hvilke den hidtidige kommunikationsindsats har haft ringe gennemslagskraft.

Det konstateres navnlig, at forbrugerne er positivt indstillet over for forarbejdede produkter, da de er lette at tilberede. Det er således et marked med udvidelsespotentiale, og produktionen af basisprodukter bør kunne drage fordel heraf.

2. MÅL

Produktets image skal moderniseres, præsentationen forynges, og der skal gives de nødvendige oplysninger om produkterne for at tilskynde til et større forbrug.

3. PRIMÆRE MÅLGRUPPER

- Husstande.
- Kollektive bospisningssteder og skolekantiner.
- Læger og ernærings eksperter.

4. HOVEDBUDSKABER

- Kvalitet (sikkerhed, ernærings- og organoleptisk værdi, tilberedningsmetoder).
- Nem tilberedning.
- Glæde.
- Varieret udbud af produkter hele året.
- Alsidig kost.
- Sporbarhed.

5. VIGTIGSTE INSTRUMENTER

- Elektroniske værktøjer (Internetsteder).
- Telefoninformationslinjer.
- PR-kontakter med medierne (f.eks. specialiserede journalister, dameblade).
- Demonstrationer på salgsstedet.
- Kontakter med læger og ernærings eksperter.
- Andre instrumenter (foldere og brochurer over produkterne med opskrifter).
- Visuelle medier.
- Dameblade, madblade, erhvervsblade.

6. PROGRAMMERNES VARIGHED

Fra 12 til 36 måneder med en præference for flerårige programmer, der definerer målsætningerne for hver etape.

7. VEJLEDENDE BUDGET

3 mio. EUR.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 95/2002**af 18. januar 2002****om ændring af forordning (EØF) nr. 2670/81 om gennemførelsesbestemmelser for produktion udover kvoterne inden for sukkersektoren**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

sektoren ⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1148/98 ⁽⁷⁾, anvendes i den periode, der er fastsat i artikel 10, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1260/2001.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

(3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 1

(1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 1453/2001 af 28. juni 2001 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for Azorerne og Madeira og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 1600/92 (Poseima) ⁽²⁾ og ved Rådets forordning (EF) nr. 1454/2001 af 28. juni 2001 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for De Kanariske Øer og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 1601/92 (Poseican) ⁽³⁾ er der fastsat en ny ordning, der skal afhjælpe følgerne af disse regioners fjerne beliggenhed, status som øsamfund og beliggenhed i den yderste periferi.

Artikel 1, stk. 1a, i forordning (EØF) nr. 2670/81 affattes således:

»1a. I den periode, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 ^(*), anses, uanset stk. 1, litra a), b) og d), C-sukker, der i henhold til den ordning for importafgiftsfritagelse, der er fastsat i artikel 3 i enten Rådets forordning (EF) nr. 1453/2001 ^(**) eller Rådets forordning (EF) nr. 1454/2001 ^(***) importeres til De Kanariske Øer eller Madeira i form af hvidt sukker henhørende under KN-kode 1701 eller til Azorerne i form af råsukker henhørende under KN-kode 1701 12 10, for at være eksporteret til tredjelande som omhandlet i artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1260/2001 og for at have oprindelse i disse tredjelande med henblik på gennemførelsen af nævnte ordning.

(2) I de ved Rådets forordning (EF) nr. 1452/2001 ⁽⁴⁾, (EF) nr. 1453/2001 og (EF) nr. 1454/2001 fastsatte gennemførelsesbestemmelser for den særlige forsyningsordning for områder i den yderste periferi, der er fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 20/2002 ⁽⁵⁾, er der bl.a. fastsat bestemmelser om videreførelse af de særlige bestemmelser for de traditionelle handelsmønstre i forhold til resten af Fællesskabet, herunder hvad angår leverancer af hvidt C-sukker og C-råsukker som omhandlet i artikel 13 i forordning (EF) nr. 1260/2001. For at sikre, at nærværende forordning og forordning (EF) nr. 1260/2001 har samme anvendelsesperiode, bør det bestemmes, at de særlige bestemmelser i artikel 1, stk. 1a, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2670/81 af 14. september 1981 om gennemførelsesbestemmelser for produktion udover kvoterne inden for sukker-

^(*) EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.^(**) EFT L 198 af 21.7.2001, s. 26.^(***) EFT L 198 af 21.7.2001, s. 45.*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2002.

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.⁽²⁾ EFT L 198 af 21.7.2001, s. 26.⁽³⁾ EFT L 198 af 21.7.2001, s. 45.⁽⁴⁾ EFT L 198 af 21.7.2001, s. 11.⁽⁵⁾ EFT L 8 af 11.1.2002, s. 1.⁽⁶⁾ EFT L 262 af 16.9.1981, s. 14.⁽⁷⁾ EFT L 159 af 3.6.1998, s. 38.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 96/2002
af 18. januar 2002
om ændring af forordning (EØF) nr. 1627/89 om opkøb af oksekød ved licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2345/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 47, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1627/89 af 9. juni 1989 om opkøb af oksekød ved licitation ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 12/2002 ⁽⁴⁾, blev der indledt opkøb ved licitation i visse medlemsstater eller områder af en medlemsstat for visse kvalitetsgrupper.
- (2) Anvendelsen af artikel 47, stk. 3, 4 og 5, i forordning (EF) nr. 1254/1999 samt nødvendigheden af at begrænse intervention til de opkøb, der er nødvendige for at sikre

en rimelig markedsstøtte, fører til, på grundlag af de noteringer, som Kommissionen har kendskab til, i overensstemmelse med bilagene til nærværende forordning, at ændre listen over medlemsstater eller områder af en medlemsstat, hvor licitationen indledes, samt af de kvalitetsgrupper, der kan omfattes af interventionsopkøb —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EØF) nr. 1627/89 erstattes med bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 19. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 315 af 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EFT L 159 af 10.6.1989, s. 36.

⁽⁴⁾ EFT L 3 af 5.1.2002, s. 34.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

Estados miembros o regiones de Estados miembros y grupos de calidades previstos en el apartado 1 del artículo 1 del Reglamento (CEE) n° 1627/89

Medlemsstater eller regioner og kvalitetsgrupper, jf. artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1627/89
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats sowie die in Artikel 1 Absatz 1 der Verordnung (EWG) Nr. 1627/89 genannten Qualitätsgruppen

Κράτη μέλη ή περιοχές κρατών μελών και ομάδες ποιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89

Member States or regions of a Member State and quality groups referred to in Article 1 (1) of Regulation (EEC) No 1627/89

États membres ou régions d'États membres et groupes de qualités visés à l'article 1er paragraphe 1 du règlement (CEE) n° 1627/89

Stati membri o regioni di Stati membri e gruppi di qualità di cui all'articolo 1, paragrafo 1 del regolamento (CEE) n. 1627/89

In artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1627/89 bedoelde lidstaten of gebieden van een lidstaat en kwaliteitsgroepen

Estados-Membros ou regiões de Estados-Membros e grupos de qualidades referidos no n.º 1 do artigo 1.º do Regulamento (CEE) n.º 1627/89

Jäsenvaltiot tai alueet ja asetuksen (ETY) N:o 1627/89 1 artiklan 1 kohdan tarkoittamat laaturyhmät
Medlemsstater eller regioner och kvalitetsgrupper som avses i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1627/89

Estados miembros o regiones de Estados miembros	Categoría A			Categoría C		
Medlemsstat eller region	Kategori A			Kategori C		
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats	Kategorie A			Kategorie C		
Κράτος μέλος ή περιοχές κράτους μέλους	Κατηγορία Α			Κατηγορία Γ		
Member States or regions of a Member State	Category A			Category C		
États membres ou régions d'États membres	Catégorie A			Catégorie C		
Stati membri o regioni di Stati membri	Categoria A			Categoria C		
Lidstaat of gebied van een lidstaat	Categorie A			Categorie C		
Estados-Membros ou regiões de Estados-Membros	Categoria A			Categoria C		
Jäsenvaltiot tai alueet	Luokka A			Luokka C		
Medlemsstater eller regioner	Kategori A			Kategori C		
	U	R	O	U	R	O
Belgique/België			×			
Danmark			×			
Deutschland			×			
France						×
Nederland			×			

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 97/2002

af 18. januar 2002

om ændring af forordning (EF) nr. 713/2001 om opkøb af oksekød i henhold til forordning (EF) nr. 690/2001

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2345/2001 ⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 690/2001 af 3. april 2001 om særlige markedsstøtteforanstaltninger for oksekød ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2595/2001 ⁽⁴⁾, særlig artikel 2, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 2, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 690/2001 åbnes eller suspenderes en licitation med henblik på opkøb af oksekød afhængig af den gennemsnitlige markedspris for referenceklassen i de to ugers prisnoteringer umiddelbart inden licitationen.

- (2) Anvendelsen af ovennævnte artikel 2 medfører, at der åbnes for opkøb ved licitation i en række medlemsstater. Kommissionens forordning (EF) nr. 713/2001 ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 13/2002 ⁽⁶⁾, om opkøb af oksekød i henhold til forordning (EF) nr. 690/2001 bør ændres i overensstemmelse hermed.

- (3) Da denne forordning straks bør finde anvendelse, er det nødvendigt, at den træder i kraft på dagen for offentliggørelsen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EF) nr. 713/2001 erstattes af bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 19. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.⁽²⁾ EFT L 315 af 1.12.2001, s. 29.⁽³⁾ EFT L 95 af 5.4.2001, s. 8.⁽⁴⁾ EFT L 345 af 29.12.2001, s. 33.⁽⁵⁾ EFT L 100 af 11.4.2001, s. 3.⁽⁶⁾ EFT L 3 af 5.1.2002, s. 36.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO —
LIITE — BILAGA

Estado miembro

Medlemsstat

Mitgliedstaat

Κράτος μέλος

Member State

État membre

Stati membri

Lidstaat

Estado-Membro

Jäsenvaltiot

Medlemsstat

Belgique/België

Deutschland

Österreich

Nederland

Ireland

España

France

Portugal

Luxembourg

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 98/2002**af 18. januar 2002****om udstedelse af importlicenser for ris med oprindelse i AVS-staterne og de oversøiske lande og territorier, der er indgivet ansøgninger om i løbet af de fem første arbejdsdage af januar 2002 i henhold til forordning (EF) nr. 2603/97**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) 2603/97 af 16. december 1997 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen for import af ris med oprindelse i AVS-staterne samt i de oversøiske lande og territorier (OLT) ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) 2731/1999 ⁽²⁾, særlig artikel 9, stk. 2, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) I medfør af artikel 9, stk. 2, i forordning (EF) 2603/97 skal Kommissionen senest ti dage efter udløbet af fristen for fremsendelsen af medlemsstaternes meddelelser beslutte, i hvilket omfang de indgivne ansøgninger kan imødekommes, og fastsætte, hvilke mængder der er til rådighed under tranchen.
- (2) En gennemgang af de mængder, der blev indgivet ansøgninger for under tranchen for januar 2002, viser, at der bør udstedes licenser for de ansøgte mængder, der alt

efter tilfældet nedsættes med procentsatserne efter bestemmelserne i bilaget —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. For de ansøgninger om importlicenser for ris, der er indgivet i de fem første arbejdsdage i januar 2002 efter forordning (EF) 2603/97 og meddelt Kommissionen, udstedes der licenser for de mængder, der er anført i ansøgningerne, og som alt efter tilfældet nedsættes med procentsatserne i bilaget.
2. De mængder, der er disponible for tranchen, er fastsat i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 19. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 351 af 23.12.1997, s. 22.

⁽²⁾ EFT L 328 af 22.12.1999, s. 39.

BILAG

Forordning (EF) nr. 2603/97

Nedsættelseskoefficienter, der skal anvendes på de mængder, der er ansøgt om for tranchen for januar 2002, og de mængder, der er disponible for den følgende tranche:

Oprindelse	Nedsættelse (%)	Mængde, der er disponibel for tranchen i maj 2002 (t)
AVS (artikel 2, stk. 1) — KN-kode 1006 10 21-1006 10 98, 1006 20 og 1006 30	24,1272	—
AVS (artikel 3) — KN-kode 1006 40 00	90,2139	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 99/2002

af 18. januar 2002

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2007/2001 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1987/2001⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2007/2001⁽³⁾ blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksporthestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksporthestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksporthestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 11. den 17. januar 2002, til 193,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2007/2001 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 19. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 271 af 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 272 af 13.10.2001, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 100/2002**af 18. januar 2002****om bud for udførsel af sleben middelhornet og langhornet ris A til visse tredjelande i Europa, indgivet inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2008/2001 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1987/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2008/2001 ⁽³⁾, blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 beslutte, at licitationen skal være uden virkning.

(3) Under henvisning til bl.a. kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 bør der ikke fastsættes nogen maksimumsrestitution.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De bud, der er indgivet fra den 11. til den 17. januar 2002 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2008/2001 omhandlede licitation over restitutionen ved udførsel af sleben middelhornet og langhornet ris A til visse tredjelande i Europa, skal være uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 19. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 271 af 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 272 af 13.10.2001, s. 15.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 101/2002

af 18. januar 2002

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelhornet ris og sleben langhornet ris A til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2009/2001 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1987/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2009/2001 ⁽³⁾, blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelhornet ris og sleben langhornet ris A til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 11. til den 17. januar 2002, til 205,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2009/2001 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 19. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 271 af 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 272 af 13.10.2001, s. 17.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 102/2002

af 18. januar 2002

om bud for udførsel af sleben langkornet ris til visse tredjelande, indgivet inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2010/2001 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1987/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2010/2001 ⁽³⁾, blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 beslutte, at licitationen skal være uden virkning.

(3) Under henvisning til bl.a. kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 bør der ikke fastsættes nogen maksimumsrestitution.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De bud, der er indgivet fra den 11. til 17. januar 2002 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2010/2001 omhandlede licitation over restitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris til visse tredjelande, skal være uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 19. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 271 af 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 272 af 13.10.2001, s. 19.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 103/2002

af 18. januar 2002

om bud, der er indgivet inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2011/2001 omhandlede licitation over forsendelse af afskallet, langkornet ris til Réunion

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1987/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 1,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2692/89 af 6. september 1989 om gennemførelsesbestemmelser for forsendelse af ris til Réunion ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1453/1999 ⁽⁴⁾, særlig artikel 9, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2011/2001 ⁽⁵⁾ blev der åbnet en licitation over tilskud ved forsendelse af ris til Réunion.
- (2) På grundlag af de indgivne bud kan Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 beslutte, at licitationen skal være uden virkning, jf. artikel 9 i forordning (EØF) nr. 2692/89.

(3) Under henvisning til bl.a. kriterierne i artikel 2 og 3 i forordning (EØF) nr. 2692/89 bør der ikke fastsættes noget maksimumstilskud.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De bud, der er indgivet fra den 14. til 17. januar 2002 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2011/2001 omhandlede licitation over tilskud ved forsendelse til Réunion af afskallet langkornet ris henhørende under KN-kode 1006 20 98, er uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 19. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 271 af 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 261 af 7.9.1989, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 167 af 2.7.1999, s. 19.

⁽⁵⁾ EFT L 272 af 13.10.2001, s. 21.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 104/2002**af 18. januar 2002****om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførsel af visse sukkerprodukter**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1423/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for import af sukkerprodukter undtagen melasse ⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 624/98 ⁽³⁾, særlig artikel 1, stk. 2, andet afsnit, og artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Størrelsen af de repræsentative priser og af tillægstolden for import af hvidt sukker, råsukker og visse sirupper er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1309/2001 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 34/2002 ⁽⁵⁾.

- (2) Anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EF) nr. 1423/95, på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, gør det nødvendigt at ændre de nuværende beløb i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved indførsel af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1423/95 omhandlede produkter, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 19. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 141 af 24.6.1995, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 85 af 20.3.1998, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT L 177 af 30.6.2001, s. 21.

⁽⁵⁾ EFT L 6 af 10.1.2002, s. 42.

BILAG

til Kommissionens forordning af 18. januar 2002 om ændring af de repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved indførsel af hvidt sukker, rå sukker og produkter henhørende under KN-kode 1702 90 99

(EUR)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 10 ⁽¹⁾	23,11	4,74
1701 11 90 ⁽¹⁾	23,11	9,98
1701 12 10 ⁽¹⁾	23,11	4,55
1701 12 90 ⁽¹⁾	23,11	9,55
1701 91 00 ⁽²⁾	29,85	10,31
1701 99 10 ⁽²⁾	29,85	5,79
1701 99 90 ⁽²⁾	29,85	5,79
1702 90 99 ⁽³⁾	0,30	0,35

⁽¹⁾ Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 (EFT L 89 af 10.4.1968, s. 3), som ændret.

⁽²⁾ Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 793/72 (EFT L 94 af 21.4.1972, s. 1).

⁽³⁾ Fastsat pr. 1 % indhold af saccharose.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 105/2002**af 18. januar 2002****om ottende ændring af Rådets forordning (EF) nr. 467/2001 om forbud mod udførsel af visse varer og tjenesteydelser til Afghanistan, om styrkelse af flyveforbuddet og om udvidelse af indefrysningen af midler og andre økonomiske ressourcer over for Taliban i Afghanistan og om ophævelse af forordning (EF) nr. 337/2000**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 467/2001 af 6. marts 2001 om forbud mod udførsel af visse varer og tjenesteydelser til Afghanistan, om styrkelse af flyveforbuddet og om udvidelse af indefrysningen af midler og andre økonomiske ressourcer over for Taliban i Afghanistan og om ophævelse af forordning (EF) nr. 337/2000 ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 65/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 1, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 10 i forordning (EF) nr. 467/2001 bemyndiges Kommissionen til at ændre bilag I på grundlag af afgørelser truffet af De Forenede Nationers Sikkerhedsråd eller Taliban-sanktionskomitéen.
- (2) Bilag I til forordning (EF) nr. 467/2001 indeholder listen over personer og enheder, der er omfattet af indefrysningen af midler i henhold til nævnte forordning.

- (3) FN's Sikkerhedsråd besluttede den 11. januar 2002 at fjerne Afghanistans centralbank fra listen over enheder, der er omfattet af de foranstaltninger, der blev indført ved resolution 1267, afsnit 4, litra b), og bilag I bør derfor ændres tilsvarende —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 467/2001 fjernes følgende enhed fra bilag I:

»Da Afghanistan (alias Bank of Afghanistan, alias Central Bank of Afghanistan, alias The Afghan State Bank), Ibni Sna Wat, Kabul, Afghanistan, og alle andre kontorer under Da Afghanistan Bank«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Christopher PATTEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 67 af 9.3.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 11 af 15.1.2002, s. 3.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 106/2002
af 18. januar 2002
om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til protokol 4 om bomuld knyttet til akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1050/2001⁽¹⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1051/2001 af 22. maj 2001 om støtte til bomuldsproduktioner⁽²⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 4 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes der regelmæssigt en verdensmarkedspris for ikke-egreneret bomuld på grundlag af den konstaterede verdensmarkedspris for egreneret bomuld under hensyntagen til det historiske forhold mellem den fastlagte verdensmarkedspris for egreneret bomuld og den beregnede pris for ikke-egreneret bomuld. Dette historiske forhold er fastlagt i artikel 2, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1591/2001 af 2. august 2001 om gennemførelsesbestemmelser for støtteordningen for bomuld⁽³⁾. Hvis verdensmarkedsprisen ikke kan fastsættes således, beregnes den på grundlag af den seneste fastsatte pris.
- (2) I henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld for et produkt med visse egenskaber under hensyntagen til de højeste af de udbud og noteringer på

verdensmarkedet, der anses for at være repræsentative for markedets faktiske tendens. Ved denne fastsættelse tages der hensyn til et gennemsnit af udbuddene og noteringerne konstateret på en eller flere repræsentative europæiske børser for et produkt leveret cif en havn i Fællesskabet fra de forskellige leverandørlande, der anses for at være mest repræsentative for den internationale handel. Der er dog fastsat justeringer af disse kriterier ved fastsættelsen af verdensmarkedsprisen for egreneret bomuld af hensyn til forskelle, der er begrundet i det leverede produkts kvalitet eller udbuddenes og noteringernes art. Disse justeringer er fastsat i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1591/2001.

- (3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier fører til fastsættelsen af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld på nedennævnte niveau —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld som omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes til 22,530 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 19. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 148 af 1.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 148 af 1.6.2001, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 210 af 3.8.2001, s. 10.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 17. december 2001

om indgåelse af en rammeaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Malta om de almindelige betingelser for Republikken Maltas deltagelse i Fællesskabets programmer

(2002/39/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 13, 61, 95, 129, 137, 149, stk. 4, 150, stk. 4, 151, stk. 5, 152, stk. 4, 153, stk. 4, 156, 157, 175, stk. 1, og 308 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, andet punktum, artikel 300, stk. 3, andet afsnit, og artikel 300, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Maltas beslutning om at genoptage sin ansøgning om tiltrædelse af Den Europæiske Union blev hilst velkommen af Det Europæiske Råd i Wien i december 1998, og Kommissionen forelagde i februar 1999 en ajourføring af sin udtalelse fra 1993 om Republikken Maltas ansøgning om medlemskab.
- (2) Det Europæiske Råd i Luxembourg i december 1997 gjorde deltagelse i Fællesskabets programmer til et middel til at fremme den udvidede førtiltrædelsesstrategi for kandidatlandene, idet de nærmere betingelser for deltagelse skulle fastsættes i de enkelte tilfælde. Som følge af Det Europæiske Råds møde i Helsingfors i december 1999 og specielt Det Europæiske Råds møde i Nice i december 2000 skal betingelserne for deltagelse ikke længere fastsættes i de enkelte tilfælde, men der kan i stedet vedtages en mere generel fremgangsmåde, som skal omfatte de fleste af Fællesskabets programmer.
- (3) Det Europæiske Råd udtalte på sit møde i Helsingfors, at Republikken Malta er et kandidatland, der vil kunne tiltræde Den Europæiske Union på grundlag af de samme kriterier som dem, der gælder for de andre kandidatlande. Med udgangspunkt i den bestående euro-

pæiske strategi drager Republikken Malta i lighed med de andre kandidatlande fordel af en førtiltrædelsesstrategi med henblik på at forberede tiltrædelsen, herunder af muligheden for at deltage i Fællesskabets programmer og agenturer.

- (4) I overensstemmelse med de forhandlingsdirektiver, der blev vedtaget af Rådet den 5. juni 2001, har Kommissionen på Fællesskabets vegne ført forhandlinger med Republikken Malta om en rammeaftale om de generelle principper for landets deltagelse i Fællesskabets programmer.
- (5) For visse af de programmer, der er omfattet af aftalen, indeholder traktaten ikke anden hjemmel end artikel 308.
- (6) De specifikke betingelser og vilkår, herunder det finansielle bidrag, for Maltas deltagelse i Fællesskabets programmer fastsættes af Kommissionen på Fællesskabets vegne. Kommissionen vil blive bistået i denne opgave af et særligt udvalg oprettet af Rådet.
- (7) Republikken Malta kan anmode om finansiel støtte til at deltage i Fællesskabets programmer i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 555/2000 af 13. marts 2000 om iværksættelsen af foranstaltninger som led i førtiltrædelsesstrategien for Republikken Cypern og Republikken Malta ⁽³⁾.
- (8) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i den del af nærværende afgørelse, der er vedtaget under henvisning til afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og nævnte del af afgørelsen er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark.

⁽¹⁾ EFT C 304 E af 30.10.2001, s. 338.

⁽²⁾ Udtalelse af 11.12.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT L 68 af 16.3.2000, s. 3.

- (9) Det Forenede Kongerige og Irland har til hensigt at deltage i vedtagelsen af Rådets forordning om fastlæggelse af en generel ramme for Fællesskabets aktiviteter med henblik på at fremme gennemførelsen af et europæisk civilretligt område, og når den er vedtaget vil den være bindende for og finde anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland. Med hensyn til ethvert fællesskabsinstrument, der i fremtiden måtte blive vedtaget i henhold til afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og som gennemfører eller indfører et fremtidigt fællesskabsprogram, vil den del af nærværende afgørelse, der er vedtaget under henvisning til afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, kun være bindende for og finde anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland, hvis Det Forenede Kongerige og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.
- (10) Kommissionen bør regelmæssigt tage aftalen op til revision.
- (11) Rammaaftalen bør godkendes —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Rammaaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Malta om de generelle principper for Republikken Maltas deltagelse i Fællesskabets programmer godkendes på Fællesskabets vegne.

Teksten til aftalen er knyttet som bilag til denne afgørelse.

Artikel 2

1. Kommissionen bemyndiges til på Fællesskabets vegne at fastsætte de specifikke betingelser og vilkår, herunder det finansielle bidrag, for Republikken Maltas deltagelse i hvert enkelt program. Kommissionen vil blive bistået i denne opgave af et særligt udvalg oprettet af Rådet.

2. Hvis Republikken Malta anmoder om ekstern bistand, anvendes de procedurer, der er fastsat i forordning (EF) nr. 555/2000, eller som måtte blive fastsat i lignende fremtidige forordninger om ekstern bistand fra Fællesskabet til Republikken Malta.

Artikel 3

Senest tre år efter datoen for aftalens ikrafttræden og hvert tredje år derefter vurderer Kommissionen gennemførelsen af aftalen og rapporterer vurderingen for Rådet. Rapporten ledsages eventuelt af relevante forslag.

Artikel 4

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den eller de personer, der er beføjet til at undertegne aftalen med bindende virkning for Fællesskabet.

Artikel 5

Formanden for Rådet fremsender på Fællesskabets vegne den meddelelse, der er omhandlet i artikel 9 i aftalen ⁽¹⁾.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2001.

På Rådets vegne

A. NEYTS-UYTTEBROECK

Formand

⁽¹⁾ Datoen for aftalens ikrafttræden offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af Rådets Generalsekretariat.

RAMMEAFTALE

mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Malta om de generelle principper for Republikken Maltas deltagelse i Fællesskabets programmer

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB, i det følgende benævnt »Fællesskabet«,

på den ene side, og

REPUBLIKKEN MALTA, i det følgende benævnt »Malta«,

på den anden side,

som tager følgende i betragtning:

- (1) Det Europæiske Råd i Luxembourg i december 1997 gjorde deltagelse i Fællesskabets programmer til et middel til at fremme den udvidede førtiltrædelsesstrategi for kandidatlandene, idet de nærmere betingelser for deltagelse skulle fastsættes i de enkelte tilfælde. Som følge af Det Europæiske Råds møde i Helsingfors i december 1999 og specielt Det Europæiske Råds møde i Nice i december 2000 skal betingelserne for deltagelse ikke længere fastsættes i de enkelte tilfælde, men der kan i stedet vedtages en mere generel fremgangsmåde, som skal omfatte de fleste af Fællesskabets programmer.
- (2) Det Europæiske Råd udtalte på sit møde i Helsingfors i december 1999 at Malta er et kandidatland, der vil kunne tiltræde Den Europæiske Union på grundlag af de samme kriterier som dem, der gælder for de andre kandidatlande. Med udgangspunkt i den bestående europæiske strategi drager Malta i lighed med de andre kandidatlande fordel af en førtiltrædelsesstrategi til forberedelse af tiltrædelsen, herunder af muligheden for at deltage i Fællesskabets programmer og agenturer.
- (3) Malta har udtrykt ønske om at deltage i flere af Fællesskabets programmer.
- (4) De specifikke vilkår og betingelser, herunder finansielle bidrag, for Maltas deltagelse i hvert enkelt program bør fastsættes ved aftale mellem Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber på Fællesskabets vegne og Maltas kompetente myndigheder,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Malta kan deltage i alle fællesskabsprogrammer, som er åbne for deltagelse for de central- og østeuropæiske lande i medfør af bestemmelserne for oprettelsen af disse programmer.

Artikel 2

Malta bidrager finansielt til Den Europæiske Unions almindelige budget svarende til de specifikke programmer, som Malta deltager i.

Artikel 3

Repræsentanter for Malta kan deltage som observatører i de forvaltningsudvalg, der er ansvarlige for overvågningen af de programmer, som Malta bidrager til finansielt, og for de punkter, der vedrører Malta.

Artikel 4

Projekter og initiativer, der forelægges af deltagere fra Malta, skal så vidt muligt opfylde de samme betingelser, regler og procedurer for de pågældende programmer, som gælder for medlemsstaterne.

Artikel 5

De specifikke vilkår og betingelser, herunder finansielle bidrag, for Maltas deltagelse i hvert enkelt program fastsættes ved aftale mellem Kommissionen på Fællesskabets vegne og Maltas kompetente myndigheder.

Hvis Malta anmoder om ekstern bistand fra Fællesskabet i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 555/2000 af 13. marts 2000 om iværksættelsen af foranstaltninger som led i førtiltrædelsesstrategien for Republikken Cypern og Republikken Malta ⁽¹⁾ eller i henhold til andre lignende fremtidige forord-

ninger om ekstern bistand fra Fællesskabet til Malta, fastsættes betingelserne for Maltas anvendelse af Fællesskabets bistand ved en finansieringsprotokol.

Artikel 6

Denne aftale gælder i en ubegrænset periode.

Den kan opsiges af begge parter med seks måneders skriftligt varsel.

Artikel 7

Senest tre år efter datoen for aftalens ikrafttræden og hvert tredje år derefter kan hver af de kontraherende parter vurdere gennemførelsen af aftalen på grundlag af Maltas reelle deltagelse i et eller flere af Fællesskabets programmer.

Artikel 8

Denne aftale gælder på den ene side for de områder, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse, og på de betingelser, der er fastsat i nævnte traktat, og på den anden side for Maltas område.

Artikel 9

Denne aftale træder i kraft på den dag, hvor de kontraherende parter meddeler hinanden, at deres respektive procedurer er afsluttet.

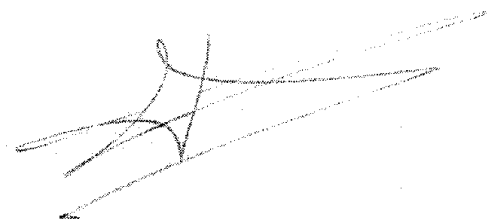
Artikel 10

Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

⁽¹⁾ EFT L 68 af 16.3.2000, s. 3.

Hecho en Bruselas, el diecinueve de diciembre del dos mil uno.
Udfærdiget i Bruxelles den nittende december to tusind og en.
Geschehen zu Brüssel am neunzehnten Dezember zweitausendundeins.
Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα εννέα Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες ένα.
Done at Brussels on the nineteenth day of December in the year two thousand and one.
Fait à Bruxelles, le dix-neuf décembre deux mille un.
Fatto a Bruxelles, addì diciannove dicembre duemilauno.
Gedaan te Brussel, de negentiende december tweeduizendeneen.
Feito em Bruxelas, em dezanove de Dezembro de dois mil e um.
Tehty Brysselissä yhdeksäntenätoista päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattayksi.
Som skedde i Bryssel den nittonde december tjugohundraett.

Por la Comunidad Europea
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Voor de Europese Gemeenschap
Pela Comunidade Europeia
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

For the Republic of Malta

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 2535/2001 af 14. december 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår importordningen for mælk og mejeriprodukter og åbning af toldkontingenter

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 341 af 22. december 2001)

Side 42 og 43, bilag I, I. A, affattes således:

»BILAG I

I. A

TOLDKONTINGENTER IKKE OPDELT EFTER OPRINDELSESLAND

Kontingent nr.	KN-kode	Varebeskrivelse (1)	Oprindelsesland	Kontingent fra 1. juli til 30. juni (mængde i tons)		Toldsats ved import (EUR pr. 100 kg nettovægt)
				Årlig	Halvårlig	
09.4590	0402 10 19	Skummetmælkspulver	Alle tredjelande	68 000	34 000	47,50
09.4599	0405 10 11 0405 10 19 0405 10 30 0405 10 50 0405 10 90 0405 90 10 (*) 0405 90 90 (*)	Smør og andre mælkefedtstoffer	Alle tredjelande	10 000	5 000	94,80
				I smørækvivalenter		
09.4591	ex 0406 10 20 ex 0406 10 80	Ost til pizza, frosset, udskåret i stykker, der hver ikke vejer over 1 gram, i beholdere med et nettoindhold på 5 kg og derover, med et vandindhold på 52 vægtprocent og derover og et fedtindhold i tørstoffet på 38 vægtprocent og derover	Alle tredjelande	5 300	2 650	13,00
09.4592	ex 0406 30 10	Smelteost af Emmentaler	Alle tredjelande	18 400	9 200	71,90
	ex 0406 90 13	Emmentaler				85,80
09.4593	ex 0406 30 10	Smelteost af Gruyère	Alle tredjelande	5 200	2 600	71,90
	ex 0406 90 15	Gruyère, Sbrinz				85,80
09.4594	0406 90 01	Ost til forarbejdning (2)	Alle tredjelande	20 000	10 000	83,50
09.4595	0406 90 21	Cheddar	Alle tredjelande	15 000	7 500	21,00
09.4596	ex 0406 10 20	Frisk ost (ikke modnet eller lagret), herunder valleost, og ostemasse bortset fra ost til pizza, jf. nr. 09.4591	Alle tredjelande	19 500	9 750	92,60
	ex 0406 10 80					106,40
	0406 20 90	Andre oste, revet eller i pulverform				94,10
	0406 30 31	Andre smelteoste				69,00
	0406 30 39					71,90
	0406 30 90					102,90
	0406 40 10 0406 40 50 0406 40 90					Blåskimmeloste
	0406 90 17	Bergkäse og Appenzell				85,80
	0406 90 18 0406 90 23 0406 90 25 0406 90 27 0406 90 29	Frommage fribourgeois, Vacherin Mont d'Or og Tête de Moine Edam Tilsit Butterkäse Kashkaval				75,50

Kontingent nr.	KN-kode	Varebeskrivelse (1)	Oprindelsesland	Kontingent fra 1. juli til 30. juni (mængde i tons)		Toldsats ved import (EUR pr. 100 kg nettovægt)
				Årlig	Halvårlig	
09.4596 (fortsat)	0406 90 31	Feta, af fåremælk eller bøffelmælk				
	0406 90 33	Feta, andre				
	0406 90 35	Kefalo-Tyri				
	0406 90 37	Finlandia				
	0406 90 39	Jarlsberg				
	0406 90 50	Ost af fåremælk eller bøffelmælk				
	ex 0406 90 63	Pecorino				94,10
	0406 90 69	Andre varer				
	0406 90 73	Provolone				75,50
	ex 0406 90 75	Caciocavallo				
	ex 0406 90 76	Danbo, Fontal, Fynbo, Havarti, Maribo, Samsø				
	0406 90 78	Gouda				
	ex 0406 90 79	Esrom, Italice Kernkem, Saint-Paulin				
	ex 0406 90 81	Cheshire, Wensleydele, Lancashire, Double Gloucester, Blarney, Colby, Monterey				
	0406 90 82	Camembert				
	0406 90 84	Brie				
0406 90 86	Over 47 vægtprocent, men ikke over 52 vægtprocent					
0406 90 87	Over 52 vægtprocent, men ikke over 62 vægtprocent					
0406 90 88	Over 62 vægtprocent, men ikke over 72 vægtprocent					
0406 90 93	Over 72 vægtprocent				92,60	
0406 90 99	Andre varer				106,40	

(*) 1 kg produkt = 1,22 kg smør.

(1) Varebeskrivelsen skal uanset reglerne for fortolkning af den kombinerede nomenklatur kun betragtes som vejledende, ider KN-koden anvendes i forbindelse med præferenceordningen i dette bilag. Hvor der er anvendt ex KN-kode, bestemmes præferenceordningen ved samtidig anvendelse af KN-koden og en tilhørende beskrivelse.

(2) De pågældende oste anses for forarbejdede, når de er blevet forarbejdet til produkter i KN-kode 0406 30. Bestemmelserne i artikel 291 til 300 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 finder anvendelse.»

Berigtigelse til Kommissionens beslutning 97/447/EF af 16. juli 1997 om fritagelse af importen af visse dele til cykler med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik fra den ved Rådets forordning (EF) nr. 71/97 fastsatte udvidelse af den antidumpingtold, der indførtes ved forordning (EØF) nr. 2474/93, som opretholdt ved forordning (EF) nr. 1524/2000

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 193 af 22. juli 1997)

Bilag B, side 36, 13. linje:

i stedet for: »Flli Masciagli srl«

læses: »Flli Masciagli SpA«.